

EURÓPSKA ÚNIA

EURÓPSKY PARLAMENT

RADA

**V Bruseli 20. mája 2019
(OR. en)**

**2015/0287 (COD)
LEX 1917**

**PE-CONS 26/1/19
REV 1**

**JUSTCIV 38
CONSUM 44
AUDIO 21
DATAPROTECT 32
DAPIX 44
DIGIT 27
CODEC 332**

**SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY
O URČITÝCH ASPEKTOCH TÝKAJÚCICH SA ZMLÚV
O DODÁVANÍ DIGITÁLNEHO OBSAHU A DIGITÁLNYCH SLUŽIEB**

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/...

z 20. mája 2019

**o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv
o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb**

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom²,

¹ Ú. v. EÚ C 264, 20.7.2016, s. 57.

² Pozícia Európskeho parlamentu z 26. marca 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 15. apríla 2019.

keďže:

- (1) Potenciál rastu elektronického obchodu v Únii zatiaľ nie je plne rozvinutý. Stratégia pre jednotný digitálny trh v Európe komplexne rieši hlavné prekážky rozvoja cezhraničného elektronického obchodu v Únii s cieľom uvoľniť tento potenciál. Zabezpečenie lepšieho prístupu spotrebiteľov k digitálnemu obsahu a digitálnym službám a uľahčenie dodávania digitálneho obsahu a digitálnych služieb pre podniky môže prispieť k podpore digitálneho hospodárstva Únie a k stimulácii celkového rastu.
- (2) V článku 26 ods. 1 a 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“) sa stanovuje, že Únia prijíma opatrenia s cieľom vytvoriť vnútorný trh alebo zabezpečiť jeho fungovanie, ktorý má zahŕňať oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej je zaručený voľný pohyb tovaru a služieb. V článku 169 ods. 1 a článku 169 ods. 2 písm. a) ZFEÚ sa stanovuje, že Únia má prispievať k dosiahnutiu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľov prostredníctvom opatrení prijatých podľa článku 114 ZFEÚ v rámci dobudovania vnútorného trhu. Cieľom tejto smernice je nastoliť správnu rovnováhu medzi dosiahnutím vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa a podporou konkurencieschopnosti podnikov a zároveň zaručiť dodržiavanie zásady subsidiarity.
- (3) S cieľom dosiahnuť skutočný jednotný digitálny trh, zvýšiť právnu istotu a znížiť transakčné náklady, najmä pre malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“), by sa mali harmonizovať určité aspekty týkajúce sa zmlúv na dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, pričom základom je vysoká úroveň ochrany spotrebiteľa.

- (4) Podniky, najmä MSP, musia často znášať dodatočné náklady vyplývajúce z rozdielov vo vnútroštátnych záväzných pravidlách spotrebiteľského zmluvného práva a z právnej neistoty pri ponúkaní cezhraničného digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb. Podniky takisto znášajú náklady spojené s prispôbovaním svojich zmlúv osobitným záväzným pravidlám dodávania digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, ktoré sa uplatňujú už v niekoľkých členských štátoch, čo vytvára rozdiely medzi rozsahom a obsahom osobitných vnútroštátnych pravidiel, ktorými sa takéto zmluvy riadia.
- (5) Spotrebitelia nemajú vždy istotu pri cezhraničných nákupoch, najmä pri nákupoch online. Jedným z hlavných faktorov, ktoré zapríčiňujú tento nedostatok dôvery spotrebiteľov, je neistota týkajúca sa ich kľúčových zmluvných práv a chýbajúci jasný zmluvný rámec pre digitálny obsah alebo digitálne služby. Mnohí spotrebitelia sa stretli s problémami súvisiacimi s kvalitou digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, alebo s prístupom k tomuto obsahu či službám. Napríklad dostávajú nesprávny alebo chybný digitálny obsah alebo digitálne služby, alebo im nefunguje prístup k danému digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe. V dôsledku toho vzniká spotrebiteľom finančná a nefinančná ujma.
- (6) S cieľom napraviť takéto problémy by podniky aj spotrebitelia mali mať možnosť opierať sa o plne harmonizované zmluvné práva v istých hlavných oblastiach týkajúcich sa dodávania digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb v Únii. Úplná harmonizácia niektorých kľúčových regulačných aspektov by podstatne zvýšila právnu istotu pre spotrebiteľov a podniky.

- (7) Harmonizované pravidlá spotrebiteľského zmluvného práva vo všetkých členských štátoch by uľahčili podnikom, najmä MSP, dodávať digitálny obsah alebo digitálne služby v celej Únii. Poskytli by podnikom stabilné zmluvné právo pri dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb v iných členských štátoch. Takisto by umožnili predísť právnej fragmentácii, ktorá by inak vznikala zavádzaním nových vnútroštátnych právnych predpisov špecificky upravujúcich digitálny obsah a digitálne služby.
- (8) Prínosom pre spotrebiteľov by mali byť harmonizované práva pre dodávanie digitálneho obsahu a digitálnych služieb, ktoré poskytujú vysokú úroveň ochrany. Spotrebiteľia by mali mať jasné záväzné práva, keď dostanú digitálny obsah alebo digitálne služby alebo prístup k nim kdekoľvek v Únii. Takéto práva by mali zvýšiť ich dôveru pri nákupoch digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb. Zároveň by to malo prispieť k znižovaniu ujmy spotrebiteľov, ktorá im v súčasnosti vzniká, pretože by bol k dispozícii súbor jasných práv, ktoré im umožnia riešiť problémy, ktorým čelia v súvislosti s digitálnym obsahom alebo digitálnymi službami.
- (9) Táto smernica by mala v plnej miere harmonizovať určité kľúčové pravidlá, ktoré zatiaľ neboli regulované na úrovni Únie ani na vnútroštátnej úrovni.
- (10) V tejto smernici by sa mal jasným a jednoznačným spôsobom vymedziť rozsah jej pôsobnosti a mali by sa v nej stanoviť jasné hmotnoprávne pravidlá týkajúce sa digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, ktoré patria do rozsahu jej pôsobnosti. Tak rozsah pôsobnosti tejto smernice ako aj jej hmotnoprávne pravidlá by mali byť technologicky neutrálne a nadčasové.

- (11) V tejto smernici by sa mali stanoviť spoločné pravidlá pre určité požiadavky týkajúce sa zmlúv medzi obchodníkmi a spotrebiteľmi o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Na tento účel by sa mali v plnej miere harmonizovať pravidlá týkajúce sa súladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby so zmluvou, prostriedkov nápravy v prípade nesúladu alebo nedodania a spôsobov uplatnenia týchto prostriedkov nápravy, ako aj úpravy digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Plne harmonizované pravidlá týkajúce sa niektorých základných prvkov spotrebiteľského zmluvného práva by mali uľahčiť podnikom, najmä MSP, ponúkať ich výrobky v iných členských štátoch.
- Plne harmonizované hlavné pravidlá by mali priniesť spotrebiteľom vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa a vyššiu prosperitu. Členským štátom sa v rozsahu pôsobnosti tejto smernice bráni v tom, aby stanovili ďalšie formálne alebo hmotnoprávne požiadavky. Členské štáty by napríklad nemali stanoviť pravidlá prenesenia dôkazného bremena odlišné od tých, ktoré sú stanovené v tejto smernici, alebo povinnosť spotrebiteľa informovať obchodníka o nesúlade v určitej lehote.

- (12) Touto smernicou by nemalo byť dotknuté vnútroštátne právo v rozsahu, v akom táto smernica neupravuje riešené oblasti, ako napríklad vnútroštátne pravidlá týkajúce sa uzavretia, platnosti, neplatnosti alebo účinkov zmlúv alebo zákonnosť digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Touto smernicou by sa tiež nemal určiť právny charakter zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a otázka, či takéto zmluvy predstavujú napríklad zmluvu o predaji, o službách, nájme alebo či ide o zmluvu *sui generis*, by mala byť ponechaná na vnútroštátne právo. Touto smernicou by tiež nemali byť dotknuté ani vnútroštátne pravidlá, ktoré nie sú osobitne zamerané na spotrebiteľské zmluvy a ustanovujú špecifické prostriedky nápravy v prípade určitých typov nedostatkov, ktoré v čase uzavretia zmluvy neboli zjavné, najmä vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa môžu ustanovovať osobitné pravidlá zodpovednosti obchodníka za skryté vady. Touto smernicou by nemali byť dotknuté ani vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa stanovujú mimozmluvné prostriedky nápravy spotrebiteľa v prípade nesúladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vo vzťahu k osobám v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií, alebo iným osobám, ktoré plnia záväzky takýchto osôb.
- (13) Členské štáty majú takisto naďalej možnosť napríklad upraviť pohľadávky spotrebiteľa voči inej tretej strane, než je obchodník, ktorý dodáva alebo sa zaväzuje dodať digitálny obsah alebo digitálnu službu, ako je napríklad vývojový pracovník, ktorý nie je zároveň obchodníkom podľa tejto smernice.

- (14) Členské štáty by tiež mali mať možnosť napríklad regulovať dôsledky nedodania alebo nesúladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v prípade, že príčinou takéhoto nedodania alebo nesúladu je prekážka, ktorá je mimo kontroly obchodníka a ak od obchodníka nebolo možné očakávať, že prekážke zabráni alebo ju odstráni alebo jej následky, ako napríklad v prípade vyššej moci.
- (15) Členské štáty by mali mať tiež možnosť napríklad upraviť práva zmluvných strán pozastaviť plnenie ich povinností alebo časti povinností, kým si povinnosti nesplní druhá strana. Napríklad, členské štáty by mali mať možnosť upraviť otázku, či v situáciách, keď došlo k nesúladu, má spotrebiteľ nárok pozastaviť zaplatenie ceny alebo jej časti, až kým obchodník neuvedie digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu, alebo či je obchodník oprávnený pozastaviť akúkoľvek náhradu spotrebiteľovi v súvislosti s ukončením zmluvy, až kým spotrebiteľ nesplní svoju povinnosť stanovenú v tejto smernici vrátiť hmotný nosič obchodníkovi.
- (16) Členské štáty by tiež mali mať naďalej možnosť rozšíriť uplatňovanie pravidiel tejto smernice na zmluvy, ktoré sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice, alebo takéto zmluvy upraviť iným spôsobom. Napríklad, členské štáty by mali mať možnosť rozšíriť ochranu, ktorú spotrebiteľom poskytuje táto smernica, aj na fyzické alebo právnické osoby, ktoré nie sú spotrebiteľmi v zmysle tejto smernice, ako sú napríklad mimovládne organizácie, začínajúce podniky alebo MSP.

- (17) Vymedzenie pojmu spotrebiteľ by sa malo vzťahovať na fyzické osoby konajúce na účely, ktoré sa netýkajú ich obchodnej ani podnikateľskej činnosti, remesla ani povolania. Členské štáty by však mali mať naďalej možnosť určiť v prípade dvojúčelových zmlúv, pri ktorých sa zmluva uzavrie na účely, ktoré patria čiastočne do rámca obchodnej činnosti príslušnej osoby a čiastočne ho presahujú a obchodný účel je obmedzený tak, aby nebol v celkovom kontexte zmluvy prevládajúci, či by mala byť uvedená osoba považovaná za spotrebiteľa a za akých podmienok.
- (18) Táto smernica by sa mala vzťahovať na každú zmluvu, v rámci ktorej obchodník dodáva alebo sa zaväzuje dodávať digitálny obsah alebo digitálnu službu spotrebiteľovi. Poskytovatelia platforiem by sa mali podľa tejto smernice považovať za obchodníkov, ak konajú na účely súvisiace so svojou vlastnou obchodnou činnosťou a ako priamy zmluvný partner spotrebiteľa pre dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Členské štáty by mali mať naďalej možnosť rozšíriť uplatňovanie tejto smernice na poskytovateľov platforiem, ktorí nespĺňajú požiadavky na to, aby boli považovaní za obchodníkov podľa tejto smernice.

- (19) Smernica by mala riešiť problematiku jednotlivých kategórií digitálneho obsahu, digitálnych služieb a ich dodávania. S cieľom reagovať na rýchly technologický vývoj a udržanie nadčasového charakteru pojmu digitálny obsah alebo digitálna služba by sa táto smernica mala vzťahovať okrem iného na počítačové programy, aplikácie, video súbory, audio súbory, hudobné súbory, digitálne hry, elektronické knihy (e-knihy) alebo iné elektronické publikácie, ale aj digitálne služby, ktoré umožňujú vytváranie, spracúvanie, prístup alebo uchovávanie dát v digitálnej forme vrátane softvéru ako služby, napríklad výmenu video súborov a audio súborov alebo hostiteľské služby pre iné súbory, textové editory alebo hry ponúkané v prostredí kumulovaných serverových výpočtov (cloud computing) a sociálnych médií. Keďže existuje veľa spôsobov dodávania digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, napríklad prenos na hmotnom nosiči, jeho sťahovanie spotrebiteľmi na ich zariadenia, internetové vysielanie, umožnenie prístupu k skladovacím kapacitám digitálneho obsahu alebo prístup k využívaniu sociálnych médií, táto smernica by sa mala uplatňovať na všetok digitálny obsah bez ohľadu na médium použité na prenos digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo na poskytnutie prístupu k digitálnemu obsahu alebo k digitálnej službe. Táto smernica by sa však nemala vzťahovať na služby prístupu k internetu.

- (20) Táto smernica a smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/...¹⁺ by sa mali navzájom dopĺňať. Zatiaľ čo v tejto smernici sa stanovujú pravidlá pre určité požiadavky týkajúce sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, v smernici (EÚ) 2019/...⁺⁺ sa stanovujú pravidlá pre určité požiadavky týkajúce sa zmlúv o predaji tovaru. S cieľom splniť očakávania spotrebiteľov a zabezpečiť jasný a jednoduchý právny rámec pre obchodníkov s digitálnym obsahom by sa táto smernica mala vzťahovať aj na digitálny obsah, ktorý sa dodáva na hmotnom nosiči, ako sú DVD, CD, USB kľúče a pamäťové karty, ako aj na samotný hmotný nosič za predpokladu, že hmotný nosič slúži výlučne ako nosič digitálneho obsahu. Namiesto ustanovení tejto smernice o povinnosti obchodníka dodávať a o prostriedkoch nápravy pre spotrebiteľa v prípade nedodania tovaru by sa však mali uplatňovať ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ² o povinnostiach týkajúcich sa dodávok tovaru a prostriedkov nápravy v prípade nedodania. Okrem toho by sa ustanovenia smernice 2011/83/EÚ, napríklad o práve na ukončenie zmluvy a povahe zmluvy, podľa ktorej sa predmetný tovar dodáva, mali naďalej uplatňovať aj na takýto hmotný nosič a na digitálny obsah, ktorý sa na ňom dodáva. Touto smernicou nie sú dotknuté ani práva šírenia uplatniteľné na tieto tovary podľa autorského práva.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/... z ... (Ú. v. EÚ L ...).

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu sériové číslo smernice nachádzajúcej sa v dokumente PE-CONS 27/2019 (2015/0288(COD)) a do poznámky pod čiarou číslo, dátum, názov uvedenej smernice a odkaz na jej uverejnenie v úradnom vestníku.

⁺⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu sériové číslo smernice nachádzajúcej sa v dokumente PE-CONS 27/2019 (2015/0288(COD)).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64).

- (21) Smernica (EÚ) 2019/...⁺ by sa mala uplatňovať na zmluvy o predaji tovaru vrátane tovaru s digitálnymi prvkami. Pojem tovar s digitálnymi prvkami by sa mal vzťahovať na tovar, ktorý obsahuje digitálny obsah alebo digitálnu službu alebo je s digitálnym obsahom alebo digitálnou službou prepojený takým spôsobom, že absencia tohto digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by zabránila tovaru plniť jeho funkcie. Digitálny obsah alebo digitálna služba, ktoré sú týmto spôsobom súčasťou tovaru alebo sú s ním prepojené, by mali patriť do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2019/...⁺, ak sa dodávajú s tovarom na základe kúpnej zmluvy týkajúcej sa tohto tovaru. Či je dodanie začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby súčasťou kúpnej zmluvy s predávajúcim by malo závisieť od obsahu tejto zmluvy. Malo by to zahŕňať začlenený alebo prepojený digitálny obsah alebo digitálne služby, ktorých dodanie sa výslovne vyžaduje na základe zmluvy. Malo by to tiež zahŕňať kúpne zmluvy, ktoré možno chápať ako zmluvy upravujúce dodanie špecifického digitálneho obsahu alebo špecifickej digitálnej služby, pretože sú bežné pre tovar rovnakého druhu a spotrebiteľ by ich mohol odôvodnene očakávať vzhľadom na charakter tovaru a vzhľadom na akékoľvek verejné vyhlásenia vydané predávajúcim alebo v jeho mene, alebo inými osobami v rámci predchádzajúcich článkov reťazca transakcií vrátane výrobcu. Ak sa napríklad inzerovala hybridná televízia ako zahŕňajúca konkrétnu video aplikáciu, uvedená video aplikácia by sa považovala za súčasť kúpnej zmluvy. Platilo by to bez ohľadu na to, či sa digitálny obsah alebo digitálna služba predinštaluje v tovare samotnom alebo sa musí následne stiahnuť na iné zariadenie a s tovarom sa len prepojí.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu sériové číslo smernice nachádzajúcej sa v dokumente PE-CONS 27/2019 (2015/0288(COD)).

Například smartfón by sa mohol podľa kúpnej zmluvy dodávať so štandardizovanou predinštalovanou aplikáciou ako například budík alebo fotoaparát. Ako ďalší možný príklad možno uviesť inteligentné hodinky. V takomto prípade by sa hodinky samotné považovali za tovar s digitálnymi prvkami, ktorý môže svoje funkcie plniť iba prostredníctvom aplikácie, ktorá sa poskytuje na základe kúpnej zmluvy, ale spotrebiteľ si aplikáciu musí stiahnuť do smartfónu; aplikácia by potom bola prepojeným digitálnym prvkom. Platilo by to aj vtedy, ak začlenený alebo prepojený digitálny obsah alebo digitálnu službu nedodáva predávajúci sám, ale ho podľa kúpnej zmluvy dodáva tretia strana. Aby sa zamedzilo neistote pre obchodníkov i pre spotrebiteľov, v prípade pochybností o tom, či poskytovanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby je súčasťou kúpnej zmluvy, mala by sa uplatňovať smernica(EÚ) 2019/...⁺. Okrem toho, založenie dvojstranného zmluvného vzťahu medzi predávajúcim a spotrebiteľom, ktorého súčasťou je dodanie začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, by nemalo byť ovplyvnené skutočnosťou, že na to, aby mohol spotrebiteľ využívať digitálny obsah alebo digitálnu službu, musí súhlasiť s licenčnou zmluvou tretej strany.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu sériové číslo smernice nachádzajúcej sa v dokumente PE-CONS 27/2019 (2015/0288(COD)).

- (22) Naopak, ak absencia začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby nebráni tomu, aby tovar plnil svoje funkcie, alebo ak spotrebiteľ uzavrie zmluvu o dodaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktorá nie je súčasťou kúpnej zmluvy týkajúcej sa tovaru s digitálnymi prvkami, uvedená zmluva by sa považovala za oddelenú od zmluvy o predaji tovaru aj vtedy, keď predávajúci koná ako sprostredkovateľ uvedenej druhej zmluvy s obchodníkom, ktorý je treťou stranou, a mohla by patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Napríklad, ak si spotrebiteľ stiahne hernú aplikáciu z obchodu s aplikáciami do smartfónu, zmluva o dodaní hernej aplikácie je oddelená od zmluvy o predaji samotného smartfónu. Smernica (EÚ) 2019/...⁺ by sa preto mala uplatňovať len na kúpne zmluvy týkajúce sa smartfónov, zatiaľ čo dodanie hernej aplikácie by mohlo patriť do pôsobnosti tejto smernice, ak sú splnené podmienky tejto smernice. Ďalším príkladom by bolo, ak je výslovne dohodnuté, že si spotrebiteľ kúpi smartfón bez špecifického operačného systému a následne uzavrie zmluvu o dodaní operačného systému od tretej strany. V takomto prípade by dodanie samostatne zakúpeného operačného systému nebolo súčasťou kúpnej zmluvy, a preto by nepatrilo do rozsahu pôsobnosti smernice (EÚ) 2019/...⁺, ale by mohlo patriť do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ak sú splnené podmienky tejto smernice.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu sériové číslo smernice nachádzajúcej sa v dokumente PE-CONS 27/2019 (2015/0288(COD)).

- (23) Spotrebitelia využívajú digitálne vyjadrenie hodnoty, ako sú elektronické poukážky alebo elektronické kupóny, na platbu za rôzne tovary alebo služby na jednotnom digitálnom trhu. Takéto digitálne vyjadrenie hodnoty nadobúda význam v súvislosti s dodaním digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, a preto by sa malo považovať za spôsob platby v zmysle tejto smernice. Digitálne vyjadrenie hodnoty by sa malo chápať tak, že zahŕňa aj virtuálne meny, pokiaľ sú uznané podľa vnútroštátneho práva. Diferenciácia podľa metód platby by mohla viesť k diskriminácii a mohla by vytvoriť nespravodlivý stimul pre podniky, ktoré majú tendenciu ponúkať digitálny obsah alebo digitálnu službu za digitálne vyjadrenie hodnoty. Keďže však digitálne vyjadrenie hodnoty neslúži na žiadny iný účel, len ako spôsob platby, ako také by sa nemalo považovať za digitálny obsah ani za digitálnu službu v zmysle tejto smernice.

- (24) Digitálny obsah alebo digitálne služby sa často dodávajú aj vtedy, ak spotrebiteľ neplatí ako cenu peňažnú úhradu, ale poskytuje obchodníkovi osobné údaje. Takéto obchodné modely sa už v rôznych formách používajú na značnej časti trhu. Hoci sa v plnej miere uznáva, že ochrana osobných údajov je základným právom, a preto osobné údaje nemožno považovať za komoditu, táto smernica by mala zabezpečiť, aby mali spotrebiteľia v kontexte takýchto obchodných modelov nárok na zmluvné prostriedky nápravy. Táto smernica by sa preto mala uplatňovať na zmluvy, podľa ktorých obchodník dodáva alebo sa zaväzuje dodávať digitálny obsah alebo digitálnu službu spotrebiteľovi a spotrebiteľ poskytuje alebo sa zaväzuje poskytovať osobné údaje. Osobné údaje by sa obchodníkovi mohli poskytnúť buď v čase uzavretia zmluvy alebo neskôr, napríklad keď spotrebiteľ poskytne obchodníkovi súhlas s tým, že obchodník použije akékoľvek osobné údaje, ktoré môže spotrebiteľ nahráť alebo vytvoriť s použitím digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. V práve Únie o ochrane osobných údajov sa stanovuje úplný zoznam právnych dôvodov zákonného spracúvania osobných údajov. Táto smernica by sa mala uplatňovať na každú zmluvu, v rámci ktorej spotrebiteľ dodáva alebo sa zaväzuje dodať osobné údaje obchodníkovi. Táto smernica by sa napríklad mala uplatňovať v prípadoch, keď si spotrebiteľ otvorí účet na sociálnych médiách a poskytuje meno a e-mailovú adresu, ktoré sa používajú na iné účely, než je len dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo na iné účely, než je dodržiavanie zákonných požiadaviek. Rovnako by sa mala uplatňovať na prípady, keď spotrebiteľ udelí súhlas s tým, aby obchodník použil akýkoľvek materiál, ktorý predstavuje osobné údaje, ako sú fotografie alebo príspevky, ktoré spotrebiteľ nahrá, na marketingové účely. Členské štáty by však mali mať naďalej možnosť určiť, či sú splnené požiadavky na vytvorenie, existenciu a platnosť zmluvy podľa vnútroštátneho práva.

- (25) V prípade, keď sa digitálny obsah a digitálne služby nedodávajú výmenou za cenu, táto smernica by sa nemala uplatňovať na situácie, keď obchodník zhromažďuje osobné údaje výlučne s cieľom dodať digitálny obsah alebo digitálnu službu, alebo výlučne na účel splnenia zákonných požiadaviek. Takéto situácie môžu zahŕňať napríklad prípady, keď registráciu spotrebiteľa vyžadujú platné zákony z dôvodu bezpečnosti a na identifikačné účely. Táto smernica by sa takisto nemala uplatňovať na situácie, keď obchodník zhromažďuje iba metaúdaje, ako sú informácie týkajúce sa zariadenia spotrebiteľa alebo histórie prehľadávania, s výnimkou prípadov, keď sa táto situácia považuje za zmluvu podľa vnútroštátneho práva. Nemala by sa uplatňovať ani na situácie, keď je spotrebiteľ bez uzavretia zmluvy s obchodníkom vystavený reklamným oznamom výlučne s cieľom získať prístup k digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe. Členské štáty by však mali mať naďalej možnosť rozšíriť uplatňovanie tejto smernice na takéto situácie alebo situácie, ktoré sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice, upraviť iným spôsobom.
- (26) Táto smernica by sa mala uplatňovať na zmluvy týkajúce sa rozvoja digitálneho obsahu, ktorý je prispôsobený na mieru podľa osobitných požiadaviek spotrebiteľa, vrátane softvéru na mieru. Táto smernica by sa mala takisto uplatňovať na dodávanie elektronických súborov vyžadovaných na 3D tlač tovaru, pokiaľ sa na takéto súbory vzťahuje vymedzenie pojmu digitálny obsah alebo digitálne služby v zmysle tejto smernice. Touto smernicou by sa však nemali upravovať žiadne práva či povinnosti týkajúce sa tovaru vyrobeného s využitím technológie 3D tlače.

- (27) Keďže táto smernica by sa mala uplatňovať na zmluvy, ktorých predmetom je dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby spotrebiteľovi, nemala by sa uplatňovať vtedy, keď je hlavným predmetom poskytovanie odborných služieb, napríklad prekladateľských, architektonických služieb, právnych služieb alebo iných služieb odborného poradenstva, ktoré často poskytuje obchodník osobne, a to bez ohľadu na to, či obchodník používa digitálne prostriedky na produkciu výstupu ako služby alebo na jeho dodanie alebo postúpenie spotrebiteľovi. Podobne by sa táto smernica nemala uplatňovať na verejné služby, ako sú napríklad služby sociálneho zabezpečenia alebo verejné registre, pri ktorých sa digitálne prostriedky používajú len na prenos alebo doručenie služby spotrebiteľovi. Táto smernica by sa tiež nemala uplatňovať na verejné listiny a iné notárske úkony bez ohľadu na to, či sa vykonávajú, zaznamenávajú, reprodukujú alebo prenášajú digitálnymi prostriedkami.
- (28) Trh interpersonálnych komunikačných služieb bez číslovania, ktoré nie sú spojené s verejne pridelenými číslovacími prostriedkami, sa rýchlo vyvíja. Vznik nových digitálnych služieb, ktoré umožňujú interpersonálnu komunikáciu cez internet, ako sú webové e-mailové služby a služby posielania správ online, viedol v posledných rokoch k nárastu počtu spotrebiteľov, ktorí takéto služby využívajú. Z týchto dôvodov je v súvislosti s takýmito službami potrebné poskytnúť účinnú ochranu spotrebiteľa. Táto smernica by sa preto mala uplatňovať aj na interpersonálne komunikačné služby bez číslovania.

- (29) Táto smernica by sa nemala uplatňovať na zdravotnú starostlivosť v zmysle v vymedzenia v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/24/EÚ¹. Vylúčenie „zdravotnej starostlivosti“ z rozsahu pôsobnosti tejto smernice by sa malo uplatňovať aj na akýkoľvek digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktorá predstavuje zdravotnícku pomôcku v zmysle vymedzenia v smernici Rady 93/42/EHS² alebo 90/385/EHS³ alebo smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/79/ES⁴, ak takéto zdravotnícke pomôcky predpisuje alebo poskytuje zdravotnícky pracovník v zmysle vymedzenia v smernici 2011/24/EÚ. Táto smernica by sa však mala uplatňovať na akýkoľvek digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktorá predstavuje zdravotnícku pomôcku, napríklad na zdravotné aplikácie, ktorú môže spotrebiteľ získať bez toho, aby ju predpisoval alebo poskytoval zdravotnícky pracovník.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/24/EÚ z 9. marca 2011 o uplatňovaní práv pacientov pri cezhraničnej zdravotnej starostlivosti (Ú. v. EÚ L 88, 4.4.2011, s. 45).

² Smernica Rady 93/42/EHS zo 14. júna 1993 o zdravotníckych pomôckach (Ú. v. ES L 169, 12.7.1993, s. 1).

³ Smernica Rady 90/385/EHS z 20. júna 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov o aktívnych implantovateľných zdravotníckych pomôckach (Ú. v. ES L 189, 20.7.1990, s. 17).

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/79/ES z 27. októbra 1998 o diagnostických zdravotných pomôckach in vitro (Ú. v. ES L 331, 7.12.1998, s. 1).

- (30) Právo Únie týkajúce sa finančných služieb obsahuje viaceré pravidlá týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Finančné služby, ako sa vymedzujú v právne uplatniteľnom v danej oblasti, predovšetkým v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES¹, zahŕňajú aj digitálny obsah alebo digitálne služby týkajúce sa finančných služieb alebo poskytujúce prístup k finančným službám, a preto sa na ne vzťahuje ochrana podľa práva Únie v oblasti finančných služieb. Zmluvy týkajúce sa digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, ktoré predstavujú finančné služby, by preto mali byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (31) Táto smernica by sa nemala uplatňovať na digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktorá sa poskytuje verejnemu publiku ako súčasť umeleckého výkonu alebo iného podujatia, ako napríklad digitálna kinematografická projekcia alebo audiovizuálne scénické predstavenie. Táto smernica by sa však mala uplatňovať, ak sa digitálny obsah alebo digitálna služba poskytujú verejnemu publiku prostredníctvom prenosu signálu, ako napríklad služby digitálnej televízie.
- (32) Voľný softvér a softvér s otvoreným zdrojovým kódom, kde je zdrojový kód voľne zdieľaný a používatelia môžu voľne využívať, používať, upravovať a distribuovať softvér alebo jeho upravené verzie, môžu prispievať k výskumu a inováciám na trhu s digitálnym obsahom a digitálnymi službami. Aby sa zabránilo vytváraniu prekážok brániacich tomuto vývoju trhu, táto smernica by sa nemala uplatňovať ani na voľný softvér a softvér s otvoreným zdrojovým kódom za predpokladu, že sa nedodáva výmenou za cenu a že osobné údaje spotrebiteľa sa používajú výlučne na zvýšenie bezpečnosti, kompatibility alebo interoperability softvéru.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES z 23. septembra 2002 o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku a o zmene a doplnení smernice Rady 90/619/EHS a smerníc 97/7/ES a 98/27/ES (Ú. v. ES L 271, 9.10.2002, s. 16).

- (33) Digitálny obsah alebo digitálne služby sa často kombinujú s poskytovaním tovaru alebo iných služieb a ponúkajú sa spotrebiteľovi v rámci tej istej zmluvy obsahujúcej balík rozličných prvkov, ako je napríklad poskytovanie digitálnej televízie a nákup elektronického zariadenia. V takýchto prípadoch zmluva medzi spotrebiteľom a obchodníkom obsahuje prvky zmluvy o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ale tiež prvky iných typov zmlúv, ako sú napríklad zmluvy o predaji tovaru alebo služieb. Táto smernica by sa mala uplatňovať len na tie prvky celkovej zmluvy, ktorých podstatou je dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb. Ostatné prvky zmluvy by mali podliehať pravidlám uplatniteľným na takéto zmluvy podľa vnútroštátneho práva alebo prípadne pravidlám podľa iného práva Únie, ktorými sa upravuje konkrétne odvetvie alebo predmet. Podobne aj všetky účinky, ktoré by mohlo mať ukončenie jedného prvku kombinovanej zmluvy na ostatné prvky uvedenej kombinovanej zmluvy, by sa mali upravovať vnútroštátnym právom. S cieľom zabezpečiť súlad s odvetvovými ustanoveniami smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1972¹, ktorý upravuje kombinované zmluvy, v prípade, keď obchodník ponúka v zmysle uvedenej smernice digitálny obsah alebo digitálnu službu v kombinácii s interpersonálnou komunikačnou službou s číslovaním alebo službu prístupu k internetu, ustanovenia tejto smernice o zmene digitálneho obsahu by sa nemali uplatňovať na prvok balíka týkajúci sa digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Príslušné ustanovenia smernice (EÚ) 2018/1972 by sa mali namiesto toho uplatňovať na všetky prvky balíka vrátane digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1972 z 11. decembra 2018, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronických komunikácií (Ú. v. EÚ L 321, 17.12.2018, s. 36).

- (34) Ustanovenia tejto smernice týkajúce sa kombinovaných zmlúv by sa mali uplatňovať len na prípady, keď ten istý obchodník ponúka rôzne prvky balíka tomu istému spotrebiteľovi na základe jednej zmluvy. Touto smernicou by nemali byť dotknuté vnútroštátne právne predpisy, ktoré upravujú podmienky, za ktorých sa zmluva na dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb môže považovať za zmluvu, ktorá je prepojená s inou zmluvou alebo dopĺňa inú zmluvu, ktorú spotrebiteľ uzavrel s tým istým alebo iným obchodníkom, prostriedky nápravy, ktoré sa v rámci každej zmluvy uplatňujú, ani účinok, ktorý by ukončenie jednej zmluvy malo na ďalšiu zmluvu.
- (35) Obchodná prax spájania ponúk digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb do balíka s poskytovaním tovaru alebo iných služieb podlieha smernici Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES¹ o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu. Toto spájanie nie je podľa smernice 2005/29/ES samo osebe zakázané. Je však zakázané, ak sa na základe individuálneho posúdenia podľa kritérií stanovených v uvedenej smernici považuje za neprijateľné. Právo Únie v oblasti hospodárskej súťaže takisto umožňuje riešiť praktiky viazania produktov a spájania produktov do balíka v prípade, ak ovplyvňujú priebeh hospodárskej súťaže a poškodzujú spotrebiteľov.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).

- (36) Táto smernica by sa nemala dotýkať iného práva Únie, ktorým sa riadi konkrétne odvetvie alebo predmet ochrany, ako sú telekomunikácie, elektronický obchod a ochrana spotrebiteľa. Nemalo by ňou byť dotknuté právo Únie ani vnútroštátne právo v oblasti autorských práv a s nimi súvisiacich práv vrátane prenosnosti online obsahových služieb.
- (37) Výkon činností patriacich do pôsobnosti tejto smernice by mohol zahŕňať aj spracovanie osobných údajov. V práve Únie sa stanovuje komplexný rámec pre ochranu osobných údajov. Predovšetkým, touto smernicou nie je dotknuté nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679¹ ani smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES². Uvedený rámec sa uplatňuje na akékoľvek osobné údaje spracúvané v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica. Osobné údaje by sa preto mali zhromažďovať alebo inak spracúvať v súlade s nariadením (EÚ) 2016/679 a smernicou 2002/58/ES. V prípade konfliktu medzi touto smernicou a právom Únie v oblasti ochrany osobných údajov by malo mať prednosť právo Únie.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002, týkajúca sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (38) Touto smernicou by sa nemali upravovať podmienky pre zákonné spracúvanie osobných údajov, keďže táto záležitosť je upravená najmä v nariadení (EÚ) 2016/679. V dôsledku toho je akékoľvek spracovanie osobných údajov v súvislosti so zmluvou, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, zákonné, len ak je v súlade s ustanoveniami nariadenia (EÚ) 2016/679, pokiaľ ide o právny základ spracovania osobných údajov. Ak k spracovaniu osobných údajov dochádza na základe súhlasu, najmä podľa článku 6 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) 2016/679, uplatňujú sa osobitné ustanovenia uvedeného nariadenia vrátane tých, ktoré sa týkajú podmienok hodnotenia toho, či bol súhlas vyjadrený slobodne. Táto smernica by nemala upravovať platnosť udeleného súhlasu. Nariadenie (EÚ) 2016/679 obsahuje aj komplexné práva týkajúce sa vymazania údajov a prenosnosti údajov. Touto smernicou nie sú dotknuté uvedené práva, ktoré sa uplatňujú na akékoľvek osobné údaje, ktoré poskytne spotrebiteľ obchodníkovi alebo ktoré získava obchodník v súvislosti s akoukoľvek zmluvou, ktorá spadá do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a keď spotrebiteľ ukončí zmluvu v súlade s touto smernicou.
- (39) Právo na vymazanie a právo spotrebiteľa odvolať súhlas so spracúvaním osobných údajov by sa mali uplatňovať v plnom rozsahu aj v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica. Právom spotrebiteľa na ukončenie zmluvy v súlade s touto smernicou by nemalo byť dotknuté právo spotrebiteľa odvolať akýkoľvek súhlas vyjadrený v súvislosti so spracúvaním osobných údajov spotrebiteľa podľa nariadenia (EÚ) 2016/679.

- (40) Touto smernicou by sa nemali upravovať dôsledky odvolania súhlasu spotrebiteľa so spracúvaním osobných údajov spotrebiteľa na zmluvy, na ktoré sa vzťahuje táto smernica. Takéto dôsledky by mali aj naďalej zostať predmetom vnútroštátneho práva.
- (41) Existujú rôzne spôsoby, ako môže obchodník dodať digitálny obsah alebo digitálne služby spotrebiteľom. Je vhodné stanoviť jednoduché a jasné pravidlá, pokiaľ ide o spôsoby a lehoty na splnenie uvedenej povinnosti dodať, ktorá je hlavnou zmluvnou povinnosťou obchodníka zabezpečením dostupnosti digitálneho obsahu alebo digitálnej služby spotrebiteľovi alebo poskytnutím prístupu k nim. Digitálny obsah alebo digitálna služba by sa mali považovať za dostupné alebo sprístupnené spotrebiteľovi vtedy, keď digitálny obsah alebo digitálna služba alebo akékoľvek prostriedky vhodné na prístup k nim alebo na ich stiahnutie sa dostali do dosahu spotrebiteľa a nevyžaduje sa žiaden ďalší zásah obchodníka, aby sa spotrebiteľovi umožnilo používať digitálny obsah alebo digitálnu službu v súlade so zmluvou. Berúc do úvahy, že obchodník v zásade nezodpovedá za konanie alebo opomenutie tretej strany, ktorá prevádzkuje fyzický alebo virtuálny priestor, napríklad elektronickú platformu alebo cloudové úložisko, ktorý si spotrebiteľ zvolil na dodanie alebo uchovávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, malo by postačovať, aby obchodník dodal digitálny obsah alebo digitálnu službu uvedenej tretej strane. Fyzický alebo virtuálny priestor však nemožno považovať za priestor, ktorý si spotrebiteľ zvolil, v prípade, že ho má obchodník pod svojou kontrolou alebo je s obchodníkom zmluvne prepojený, alebo v prípade, keď si spotrebiteľ zvolil uvedený fyzický alebo virtuálny priestor na dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, avšak táto možnosť bola jedinou, ktorú obchodník ponúkol na dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo na prístup k nim.

Ak fyzický alebo virtuálny priestor nemôže byť považovaný za priestor vybratý spotrebiteľom, povinnosť obchodníka dodať digitálny obsah alebo digitálnu službu sa nepovažuje za splnenú, ak sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodajú do fyzického alebo virtuálneho prostredia, ale spotrebiteľ nemôže získať digitálny obsah alebo digitálnu službu alebo k nim nemá prístup v súlade s touto smernicou. V takýchto prípadoch by mal mať spotrebiteľ rovnaké prostriedky nápravy, ktoré by sa uplatnili, keby obchodník digitálny obsah alebo digitálnu službu nedodal. Pokiaľ ide o čas dodania, v súlade s trhovou praxou a technickými možnosťami, a s cieľom poskytnúť určitý stupeň flexibility, by sa digitálny obsah alebo digitálna služba mali dodať bez zbytočného odkladu, pokiaľ sa zmluvné strany nerozhodli dohodnúť sa inak s cieľom využiť iné modely dodávania.

- (42) Digitálny obsah alebo digitálna služba by mali zodpovedať požiadavkám dohodnutým medzi obchodníkom a spotrebiteľom v zmluve. Mal by byť najmä v súlade s opisom, množstvom, napríklad počtom hudobných súborov, ktoré sú prístupné, kvalitou, napríklad rozlíšenie obrázka, ako aj s jazykom a verzou dohodnutou v zmluve. Mali by sa tiež vyznačovať bezpečnosťou, funkčnosťou, kompatibilitou, interoperabilitou a inými vlastnosťami, ako sa vyžaduje v zmluve. Požiadavky uvedené v zmluve by mali zahŕňať požiadavky vyplývajúce z predzmluvných informácií, ktoré v súlade so smernicou 2011/83/EÚ tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Tieto požiadavky by mohli byť stanovené aj v dohode o úrovni poskytovaných služieb, ak takýto typ dohody tvorí podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva súčasť zmluvného vzťahu medzi spotrebiteľom a obchodníkom.

- (43) Pojem funkčnosti by sa mal chápať tak, že odkazuje na spôsoby, ktorými možno digitálny obsah alebo digitálnu službu využívať. Napríklad neprítomnosť alebo prítomnosť akýchkoľvek technických obmedzení, napríklad ochrany prostredníctvom správy digitálnych práv alebo regionálneho kódovania, by mohlo mať vplyv na schopnosť digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vykonávať všetky svoje funkcie s ohľadom na svoj účel. Pojem interoperabilita súvisí s tým, či a do akej miery je digitálny obsah alebo digitálna služba schopná fungovať s iným hardvérom alebo softvérom než s tými, s ktorými sa digitálny obsah alebo digitálne služby rovnakého druhu bežne používajú. Úspešné fungovanie by napríklad mohlo zahŕňať schopnosť digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vymieňať si informácie s iným softvérom alebo hardvérom a využívať vymieňané informácie.
- (44) Vzhľadom na to, že digitálny obsah a digitálne služby sa neustále vyvíjajú, obchodníci sa môžu so spotrebiteľmi dohodnúť, že im poskytnú ich aktualizácie a prvky, keď budú k dispozícii. Z tohto dôvodu by sa súlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby mal posudzovať aj vo vzťahu k tomu, či sú digitálny obsah alebo služba aktualizované spôsobom, aký sa stanovil v zmluve. Nedodanie aktualizácií, ktoré sa dohodli v zmluve by sa malo považovať za nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby so zmluvou. Okrem toho by sa za nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby mali považovať aj chybné alebo neúplné aktualizácie, keďže uvedený stav by znamenal, že sa takéto aktualizácie nevykonali spôsobom stanoveným v zmluve.

- (45) S cieľom dosiahnuť súlad a zabezpečiť, aby spotrebitelia neboli zbavení svojich práv, napríklad v prípadoch, keď zmluva stanovuje veľmi nízke normy, digitálny obsah alebo digitálna služba by nemali byť v súlade len so subjektívnymi požiadavkami na súlad, ale mali by navyše spĺňať objektívne požiadavky na súlad stanovené v tejto smernici. Súlad by sa mal posudzovať okrem iného vzhľadom na účel, na ktorý sa digitálny obsah alebo digitálna služba rovnakého druhu bežne používajú. Takisto by sa mali vyznačovať kvalitou a vlastnosťami výkonu, ktoré sú bežné pre digitálny obsah alebo digitálnu službu rovnakého druhu a ktoré spotrebitelia môžu odôvodnene očakávať vzhľadom na charakter digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a vzhľadom na akékoľvek verejné vyhlásenia o konkrétnych vlastnostiach digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vydané obchodníkom alebo v jeho mene, alebo inými osobami v rámci predchádzajúcich článkov reťazca transakcií.
- (46) Mal by sa objektívne zaistiť štandard odôvodnenosti, pokiaľ ide o akýkoľvek odkaz v tejto smernici na to, čo osoba môže odôvodnene očakávať, a to so zreteľom na povahu a účel digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, okolnosti prípadu a zvyklosti a prax zainteresovaných strán. Predovšetkým by sa malo objektívne zaistiť, čo sa považuje za primeranú lehotu na uvedenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu so zmluvou so zreteľom na povahu nesúladu.

- (47) V záujme zachovania súladu a bezpečnosti digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by mal obchodník počas obdobia, ktoré by spotrebiteľ odôvodnene očakával, poskytovať spotrebiteľovi aktualizácie vrátane bezpečnostných aktualizácií. Napríklad pokiaľ ide o digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktorých účel je časovo obmedzený, povinnosť poskytovať aktualizácie by sa mala obmedziť na daný čas, zatiaľ čo v prípade iných druhov digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by obdobie, počas ktorého by sa spotrebiteľovi mali poskytovať aktualizácie, mohlo byť rovnaké ako obdobie zodpovednosti za nesúlad alebo by sa mohlo predĺžiť nad rámec tohto obdobia, čo by sa mohlo týkať najmä bezpečnostných aktualizácií. Malo by byť na spotrebiteľovi, aby sa rozhodol, či poskytnuté aktualizácie nainštaluje. Ak sa spotrebiteľ rozhodne aktualizácie neinštalovať, nemal by očakávať, že sa zachová súlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Obchodník by mal informovať spotrebiteľa, že rozhodnutie spotrebiteľa neinštalovať aktualizácie, ktoré sú potrebné na zachovanie súladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, vrátane bezpečnostných aktualizácií, bude mať dosah na zodpovednosť obchodníka za súlad týchto prvkov digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktorých príslušné aktualizácie majú zachovať súlad. Táto smernica by nemala mať vplyv na povinnosť poskytovať bezpečnostné aktualizácie stanovenú v práve Únie alebo vo vnútroštátnom práve.

- (48) Na spracúvanie osobných údajov v súvislosti s akoukoľvek zmluvou, ktorá patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, by sa malo v plnej miere uplatňovať nariadenie (EÚ) 2016/679 alebo akékoľvek iné právne predpisy Únie v oblasti ochrany údajov. Okrem toho by touto smernicou nemali byť dotknuté práva, povinnosti ani mimozmluvné prostriedky nápravy stanovené v nariadení (EÚ) 2016/679. Skutočnosti, ktoré vedú k nesúladu s požiadavkami stanovenými v nariadení (EÚ) 2016/679 vrátane základných zásad, ako sú napríklad požiadavky na minimalizáciu údajov, špecificky navrhnutú ochranu údajov a štandardnú ochranu údajov, sa môžu v závislosti od okolností prípadu tiež považovať za nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby so subjektívnymi alebo objektívnymi požiadavkami súladu stanovenými v tejto smernici. Jedným príkladom by mohol byť prípad, keď obchodník výslovne prevezme v zmluve záväzok - alebo sa zmluva môže uvedeným spôsobom interpretovať - ktorý súvisí aj s povinnosťami obchodníka vyplývajúcimi z nariadenia (EÚ) 2016/679. V uvedenom prípade sa takýto zmluvný záväzok môže stať súčasťou subjektívnych požiadaviek súladu. Druhým príkladom by mohol byť prípad, keď nesúlad s povinnosťami podľa nariadenia (EÚ) 2016/679 by mohol zároveň spôsobiť, že digitálny obsah alebo digitálna služba budú nevhodné na zamýšľaný účel, a preto predstavujú nesúlad s objektívnou požiadavkou súladu, ktoré vyžadujú, aby boli digitálny obsah alebo digitálne služby vhodné na účely, na ktoré sa digitálny obsah alebo digitálna služba rovnakého druhu bežne používajú.

Išlo by napríklad o prípad, keď obchodník so softvérom na šifrovanie údajov nevykoná vhodné opatrenia, ako sa vyžaduje v nariadení (EÚ) 2016/679, aby sa zabezpečilo, že sa neoprávneným príjemcom neumožní prístup k špecificky navrhnutým osobným údajom, a tým sa šifrovací softvér stane nespôsobilým na zamýšľaný účel, ktorým je bezpečný prenos údajov zo strany spotrebiteľa zamýšľanému príjemcovi. Napokon by sa mohli vyskytnúť prípady, keď nesúlad obchodníka s jeho povinnosťami podľa nariadenia (EÚ) 2016/679 môže predstavovať aj nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby s objektívnou požiadavkou súladu, ktorá vyžaduje, aby digitálny obsah alebo digitálna služba mali také vlastnosti, ktoré sú bežné pre digitálny obsah alebo digitálne služby rovnakého druhu, a ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať. Ak napríklad obchodník so žiadosťou o online nákup neprijme opatrenia stanovené v nariadení (EÚ) 2016/679 týkajúce sa bezpečnosti spracovania osobných údajov spotrebiteľa a v dôsledku toho je informácia o kreditnej karte spotrebiteľa vystavená škodlivému softvéru alebo sledovaciemu programu (spyware), uvedené neprijatie opatrení by mohlo tiež predstavovať nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v zmysle tejto smernice, keďže spotrebiteľ by odôvodnene očakával, že žiadosť tohto druhu by za normálnych okolností mala disponovať prvkami, ktoré by bránili zverejňovaniu údajov o platbe. Ak skutočnosti, ktoré vedú k nesúladu s požiadavkami podľa nariadenia (EÚ) 2016/679, tiež predstavujú nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby so subjektívnymi alebo objektívnymi požiadavkami súladu, ako stanovuje v tejto smernici, spotrebiteľ by mal mať nárok na prostriedky nápravy v prípade nesúladu stanovené v tejto smernici okrem prípadov, keď je už zmluva neplatná alebo napadnuteľná podľa vnútroštátneho práva.

- (49) S cieľom zabezpečiť dostatočnú pružnosť by zmluvné strany mali mať možnosť odchýliť sa od objektívnych požiadaviek súladu. Takéto odchýlenie by malo byť možné, len ak bol o ňom spotrebiteľ výslovne informovaný a s takýmto odchýlením vyjadrí osobitný súhlas, a to mimo iných vyhlásení alebo dohôd a aktívnym a jednoznačným spôsobom. Obidve podmienky by sa napríklad mohli realizovať označením rámčeka, stlačením tlačidla alebo aktivovaním podobnej funkcie.
- (50) Pri uplatňovaní pravidiel tejto smernice by obchodníci mali využívať normy, otvorené technické špecifikácie, osvedčené postupy a kódexy správania, a to aj pokiaľ ide o bežne používaný a strojovo čitateľný formát údajov pre spätné získanie iného obsahu než osobné údaje, ktorý spotrebiteľ poskytol alebo vytvoril pri používaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, a to i v súvislosti s bezpečnosťou informačných systémov a digitálneho prostredia, či už sú uvedené pravidlá stanovené na medzinárodnej úrovni, na úrovni Únie alebo na úrovni konkrétneho priemyselného odvetvia. V tejto súvislosti by mohla Komisia požiadať obchodné združenia a iné reprezentatívne organizácie o vypracovanie medzinárodných noriem a noriem Únie a kódexu správania, ktoré by mohli podporiť jednotné uplatňovanie tejto smernice.

- (51) Mnohé druhy digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb sa dodávajú sústavne počas určitého obdobia, napríklad prístup ku cloudovým službám. Je preto nevyhnutné zabezpečiť, aby digitálny obsah alebo digitálna služba boli v súlade po celý čas trvania zmluvy. Krátkodobé prerušenia dodávok digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by sa mali považovať za prípady nesúladu, ak sú tieto prerušenia viac ako zanedbateľné alebo sa opakujú. Okrem toho vzhľadom na časté vylepšovanie digitálneho obsahu a digitálnych služieb, najmä aktualizáciami, by spotrebiteľovi mala byť dodaná najnovšia verzia digitálneho obsahu alebo digitálnej služby dostupná v čase uzavretia zmluvy, pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak.
- (52) Aby digitálny obsah alebo digitálna služba riadne fungovali, musia sa správne integrovať do hardvérového a softvérového prostredia spotrebiteľa. Nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vyplývajúci z nesprávnej integrácie by sa mal považovať za nesúlad so samotným digitálnym obsahom alebo digitálnou službou, pokiaľ digitálny obsah alebo digitálna služba boli integrované obchodníkom alebo pod jeho kontrolou, alebo spotrebiteľom podľa pokynov obchodníka na integráciu, a ak príčinou nesprávnej integrácie boli nedostatky v pokynoch na integráciu, ako je neúplnosť alebo nejasnosť pokynov, ktoré sťažujú použitie pokynov na integráciu pre priemerného spotrebiteľa.

- (53) Obmedzenia používania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby spotrebiteľom v súlade s touto smernicou by mohlo vyplývať z obmedzení uložených držiteľom práv duševného vlastníctva v súlade s právom duševného vlastníctva. Takéto obmedzenia môžu vyplývať z licenčnej zmluvy koncového používateľa, podľa ktorej sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodáva spotrebiteľovi. To môže byť napríklad prípad, keď licenčná zmluva koncového používateľa zakazuje spotrebiteľovi využívať určité prvky súvisiace s funkčnosťou digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Takéto obmedzenie by mohlo mať za následok, že digitálny obsah alebo digitálna služba sú v rozpore s objektívnymi požiadavkami súladu stanovenými v tejto smernici, ak sa to týka prvkov, ktoré sa zvyčajne nachádzajú v digitálnom obsahu alebo digitálnych službách rovnakého druhu, a ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať. V takýchto prípadoch by mal mať spotrebiteľ možnosť uplatniť si voči obchodníkovi, ktorý digitálny obsah alebo digitálnu službu dodal, prostriedky nápravy stanovené podľa tejto smernice v prípade nesúladu. Obchodník by sa mohol vyhnúť takejto zodpovednosti len tým, že splní podmienky na odchýlenie sa od objektívnych požiadaviek súladu, ako sa stanovuje v tejto smernici, a to len vtedy, ak obchodník výslovne informuje spotrebiteľa pred uzavretím zmluvy, že konkrétna charakteristika digitálneho obsahu alebo digitálnej služby sa odchyľuje od objektívnych požiadaviek súladu a spotrebiteľ výslovne a samostatne akceptoval uvedenú odchýlku.

- (54) Právne nedostatky sú obzvlášť dôležitou otázkou vo vzťahu k digitálnemu obsahu alebo digitálnym službám, ktoré podliehajú právam duševného vlastníctva. Obmedzenia používania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby spotrebiteľom v súlade s touto smernicou by mohlo byť dôsledkom porušenia práv tretích strán. Takéto porušenie by mohlo účinne zabrániť spotrebiteľovi vo využívaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo niektorých jej prvkov, napríklad, keď spotrebiteľ vôbec nemá prístup k digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe, alebo keď ho nemá zákonne. Dôvodom môže byť skutočnosť, že tretia strana oprávnene núti obchodníka, aby zastavil porušovanie týchto práv a prestal ponúkať dotknutý digitálny obsah alebo digitálnu službu, alebo k tomu, aby spotrebiteľ nemohol digitálny obsah alebo digitálnu službu využívať bez porušenia práva. V prípade porušenia práv tretej strany, ktoré vedie k obmedzeniu brániacemu alebo obmedzujúcemu používanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v súlade so subjektívnymi a objektívnymi požiadavkami súladu, by mal mať spotrebiteľ nárok na prostriedky nápravy v prípade nesúladu, pokiaľ vnútroštátne právo neustanovuje neplatnosť zmluvy alebo jej zrušenie, napríklad z dôvodu porušenia právnej záruky proti odňatiu držby.
- (55) Obchodník by mal mať zodpovednosť voči spotrebiteľovi v prípade nesúladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ako aj nedodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Keďže digitálny obsah alebo digitálne služby sa spotrebiteľom môžu dodávať ako jediné dodanie alebo viac jednotlivých dodaní alebo nepretržite v priebehu určitého obdobia, je vhodné, aby sa príslušný čas na účely stanovenia súladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby určil podľa týchto rozličných typov dodania.

- (56) Digitálny obsah alebo digitálne služby sa spotrebiteľom môžu dodávať ako jediné dodanie, napríklad ak si spotrebiteľia stiahnu e-knihu a uložia si ju na svojom osobnom zariadení. Podobne môže dodanie pozostávať zo série takýchto jednotlivých dodaní, napríklad ak spotrebiteľia dostanú odkaz na stiahnutie novej e-knihy každý týždeň. Rozlišujúcim prvkom tejto kategórie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby je skutočnosť, že spotrebiteľia potom majú možnosť prístupu k digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe a ich využívania po neobmedzenú dobu. V takýchto prípadoch by sa súlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby mal posudzovať v čase dodania, a preto by mal byť obchodník zodpovedný len za nesúlad, ktorý existuje v čase jediného dodania alebo každého jednotlivého dodania. V záujme zabezpečenia právnej istoty by obchodníci a spotrebiteľia mali mať možnosť spoľahnúť sa na harmonizované minimálne obdobie, počas ktorého by mal byť obchodník zodpovedný za nesúlad. Pokiaľ ide o zmluvy, v ktorých sa stanovuje jediné dodanie alebo súbor jednotlivých dodaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, členské štáty by mali zabezpečiť, aby obchodníci niesli zodpovednosť počas obdobia nie kratšieho ako dva roky odo dňa dodania, ak je obchodník podľa ich príslušného vnútroštátneho práva zodpovedný len za akýkoľvek nesúlad, ktorý sa prejaví počas obdobia po dodaní.

- (57) Digitálny obsah alebo digitálne služby by sa mohli spotrebiteľom dodávať aj nepretržite počas určitého obdobia. Nepretržité dodávanie môže predstavovať prípady, keď obchodník sprístupňuje spotrebiteľom určitú digitálnu službu počas určitého alebo neurčitého obdobia, ako napríklad dvojročná zmluva o cloudovom úložisku alebo neobmedzené členstvo na platforme sociálnych médií. Charakteristickým prvkom tejto kategórie je skutočnosť, že spotrebiteľom sú digitálny obsah alebo digitálna služba prístupné alebo dostupné len počas obmedzeného trvania zmluvy alebo počas platnosti zmluvy na dobu neurčitú. Preto je odôvodnené, aby bol v takýchto prípadoch obchodník zodpovedný len za nesúlad, ktorý sa prejaví počas uvedeného obdobia. Prvok nepretržitého dodávania nemusí nevyhnutne znamenať dlhodobé dodávanie. Prípady ako internetové vysielanie videí by sa mali považovať za nepretržité dodávanie počas určitého obdobia bez ohľadu na skutočné trvanie audiovizuálneho súboru. Prípady, v ktorých sa konkrétne prvky digitálneho obsahu alebo digitálnej služby sprístupňujú pravidelne alebo pri viacerých príležitostiach počas obmedzeného trvania zmluvy alebo počas platnosti zmluvy na dobu neurčitú, by sa tiež mali považovať za nepretržité dodávanie počas určitého obdobia, napríklad keď sa v zmluve stanovuje, že kópia antivírusového softvéru sa môže používať jeden rok a bude sa automaticky aktualizovať prvý deň každého mesiaca počas tejto doby, alebo že obchodník vydá aktualizácie vždy, keď budú k dispozícii nové prvky digitálnej hry, a digitálny obsah alebo digitálna služba sú dostupné alebo prístupné spotrebiteľom iba počas obmedzeného trvania zmluvy alebo počas platnosti zmluvy na dobu neurčitú.

- (58) Členské štáty by mali mať naďalej možnosť upravovať vnútroštátne premlčacie doby. Takéto premlčacie doby by však nemali byť prekážkou toho, aby si spotrebitelia mohli uplatňovať svoje práva počas celého obdobia, počas ktorého je obchodník zodpovedný za nesúlad. Preto aj napriek tomu, že táto smernica by nemala harmonizovať začiatok plynutia vnútroštátnych premlčacích dôb, mala by zabezpečiť, aby takéto doby stále umožnili spotrebiteľom uplatňovať prostriedky nápravy za akýkoľvek nesúlad, ktorý sa prejaví aspoň počas obdobia, počas ktorého je obchodník zodpovedný za nesúlad.
- (59) Vzhľadom na špecifický charakter a vysokú komplexnosť digitálneho obsahu a digitálnych služieb, ako aj vzhľadom na lepšie vedomosti obchodníka a jeho prístup k know-how, technickým informáciám a vyspelej technickej pomoci, dokáže obchodník v porovnaní so spotrebiteľom pravdepodobne lepšie posúdiť, prečo digitálny obsah alebo digitálna služba nie sú dodané alebo nie sú v súlade. Obchodník môže takisto pravdepodobne lepšie posúdiť, či je nedodanie alebo nesúlad zapríčinený nekompatibilitou digitálneho prostredia spotrebiteľa s technickými požiadavkami pre digitálny obsah alebo digitálnu službu. Preto v prípade sporu je síce na spotrebiteľovi, aby poskytol dôkaz o tom, že digitálny obsah alebo digitálna služba nie je v súlade, ale spotrebiteľ by nemal mať povinnosť preukázať, že nesúlad existoval v čase dodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, alebo v prípade nepretržitej dodávky, počas trvania zmluvy.

Namiesto toho by malo byť úlohou obchodníka preukázať, že digitálny obsah alebo digitálna služba boli v tom čase alebo počas tohto obdobia v súlade. Uvedené dôkazné bremeno by mal niesť obchodník v prípade nesúladu, ktorý sa prejaví do jedného roka od času dodania tovaru, ak sa v zmluve stanovuje jediné dodanie alebo súbor jednotlivých dodaní, a počas trvania zmluvy, ak sa v zmluve stanovuje nepretržité dodávanie počas určitého obdobia. Ak však obchodník preukáže, že digitálne prostredie spotrebiteľa nezodpovedá technickým požiadavkám, o ktorých obchodník informoval spotrebiteľa jasným a zrozumiteľným spôsobom pred uzavretím zmluvy, spotrebiteľ by mal niesť dôkazné bremeno preukázania, že nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby existoval v čase dodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ak sa v zmluve stanovuje jediné dodanie alebo súbor jednotlivých dodaní, alebo počas doby trvania zmluvy, ak sa v zmluve stanovuje nepretržité dodávanie počas určitého obdobia.

- (60) Bez toho, aby bolo dotknuté základné právo na ochranu súkromného života vrátane dôvernosti komunikácií a na ochranu osobných údajov spotrebiteľa by mal spotrebiteľ spolupracovať s obchodníkom s cieľom umožniť, aby sa obchodník uistil, či príčina nesúladu spočíva v digitálnom prostredí spotrebiteľa pri použití technicky dostupných prostriedkov, ktoré sú pre spotrebiteľa najmenej narúšajúce. Často tak možno urobiť napríklad tým, že sa obchodníkovi poskytnú automaticky generované správy o incidentoch alebo s podrobnosťami o internetovom pripojení spotrebiteľa. Len vo výnimočných a riadne odôvodnených prípadoch, napriek tomu, že sa čo najlepšie využili všetky iné prostriedky a iný spôsob už nie je možný, budú spotrebiteľia musieť umožniť virtuálny prístup k svojmu digitálnemu prostrediu. Ak však spotrebiteľ nespupracuje s obchodníkom a spotrebiteľ bol informovaný o dôsledkoch odmietnutia spolupráce, malo by byť na spotrebiteľovi, aby preukázal nielen to, že digitálny obsah alebo digitálna služba nie sú v súlade, ale aj to, že digitálny obsah alebo digitálna služba neboli v súlade v čase dodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ak sa v zmluve stanovuje jediné dodanie alebo súbor jednotlivých dodaní, alebo počas doby trvania zmluvy, ak sa v zmluve stanovuje nepretržité dodávanie počas určitého obdobia.

- (61) Ak obchodník nedodal digitálny obsah alebo digitálnu službu, spotrebiteľ by mal obchodníka vyzvať, aby digitálny obsah alebo digitálnu službu dodal. V takýchto prípadoch by mal obchodník konať bez zbytočného odkladu alebo v dodatočnej lehote, na ktorej sa zmluvné strany výslovne dohodli. Vzhľadom na to, že sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodávajú v digitálnej forme, vo väčšine situácií by si dodanie, ktorým sa digitálny obsah alebo digitálna služba sprístupnia spotrebiteľovi, nemalo vyžadovať žiadny dodatočný čas. Preto by v takýchto prípadoch povinnosť obchodníka dodať digitálny obsah alebo digitálnu službu bez zbytočného odkladu malo znamenať okamžite ju poskytnúť. Ak obchodník nedodá digitálny obsah alebo digitálnu službu, spotrebiteľ by mal byť oprávnený ukončiť zmluvu. Za osobitných okolností, napríklad ak je zrejmé, že obchodník nedodá digitálny obsah alebo digitálnu službu, alebo ak je určitý čas na dodanie pre spotrebiteľa nevyhnutný, spotrebiteľ by mal byť oprávnený ukončiť zmluvu bez toho, aby najprv vyzval obchodníka o dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.
- (62) V prípade nesúladu by spotrebiteľia mali mať nárok na uvedenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu, na primeranú zľavu z ceny alebo na ukončenie zmluvy.

- (63) V závislosti od technických charakteristík digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by obchodník mal mať možnosť vybrať si konkrétny spôsob uvedenia digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu, napríklad vydaním aktualizácií alebo sprístupnením novej kópie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby spotrebiteľovi.
- (64) Vzhľadom na rozmanitosť digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb nie je vhodné stanoviť pevné lehoty na výkon práv alebo splnenie povinností súvisiacich s digitálnym obsahom alebo digitálnymi službami. Takéto lehoty by nezohľadňovali takúto rozmanitosť a v závislosti od prípadu by mohli byť buď príliš krátke, alebo príliš dlhé. Preto je vhodnejšie požadovať, aby sa digitálny obsah a digitálne služby uviedli do súladu v rámci primeranej lehoty. Takáto požiadavka by zmluvným stranám nemala brániť v tom, aby sa dohodli na konkrétnej lehote na uvedenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu. Digitálny obsah alebo digitálna služba by sa mali uviesť do súladu bez akýchkoľvek poplatkov. Spotrebiteľ by predovšetkým nemal znášať nijaké náklady spojené s vývojom aktualizovanej verzie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

- (65) Tam, kde uvedenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu nie je z právneho alebo faktického hľadiska možné, alebo ak obchodník odmieta uviesť digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu, pretože by to pre obchodníka znamenalo neprimerané náklady, alebo ak obchodník neuviedol digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu v primeranej lehote, bezplatne a bez spôsobenia značných ťažkostí pre spotrebiteľa, spotrebiteľ by mal mať nárok na prostriedky nápravy v podobe zľavy z ceny alebo ukončenia zmluvy. V určitých situáciách je odôvodnené, že spotrebiteľ by mal mať nárok na zníženie ceny alebo na okamžité ukončenie zmluvy, napríklad ak obchodník predtým neuviedol úspešne digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu alebo v prípade, že vzhľadom na závažnú povahu nesúladu od spotrebiteľa nemožno očakávať, že si zachová dôveru v schopnosť obchodníka uviesť digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu. Napríklad, spotrebiteľ by mal mať nárok priamo žiadať o zľavu alebo ukončenie zmluvy, ak mu bol dodaný antivírusový softvér, ktorý je sám infikovaný vírusmi a predstavoval by prípad nedostatku súladu veľmi závažnej povahy. To isté by sa malo uplatňovať v prípade, keď je zrejmé, že obchodník neuvedie digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu v primeranej lehote alebo bez závažných ťažkostí pre spotrebiteľa.

- (66) V situácii, keď má spotrebiteľ nárok na zľavu z ceny, ktorú zaplatil za digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktoré sa dodávajú počas určitého obdobia, malo by sa pri výpočte zľavy z ceny zohľadniť zníženie hodnoty digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vzhľadom na nesúlad, ako aj vzhľadom na dĺžku času, počas ktorého spotrebiteľ nemohol využívať digitálny obsah alebo digitálnu službu v súlade.
- (67) Ak sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodávajú výmenou za cenu, spotrebiteľ by mal mať nárok na ukončenie zmluvy, len ak nesúlad nie je zanedbateľný. Ak sa však digitálny obsah alebo digitálna služba nedodá výmenou za cenu, ale spotrebiteľ poskytne osobné údaje, spotrebiteľ by mal mať nárok na ukončenie zmluvy aj v prípadoch, keď je nesúlad zanedbateľný, pretože prostriedok nápravy v podobe zľavy z ceny nie je spotrebiteľovi k dispozícii. V prípadoch, keď spotrebiteľ platí cenu a poskytuje osobné údaje, by spotrebiteľ mal mať v prípade nesúladu nárok na všetky dostupné prostriedky nápravy. Najmä za predpokladu, že sú splnené všetky ostatné podmienky, spotrebiteľ by mal mať nárok na uvedenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu, na zľavu z ceny vo vzťahu k vynaloženým peniazom za digitálny obsah alebo digitálnu službu alebo na ukončenie zmluvy.

- (68) Ak spotrebiteľ ukončí zmluvu, obchodník by mu mal vrátiť zaplatenú sumu. Existuje však potreba vyvážiť legitímne záujmy spotrebiteľov a obchodníkov v prípade, že digitálny obsah alebo digitálna služba sú dodávané počas určitého obdobia a digitálny obsah alebo digitálna služba boli v súlade len istý čas v rámci tohto obdobia. Preto by spotrebiteľ mal mať po ukončení nárok iba na časť zaplatenej ceny, ktorá zodpovedá a je primeraná dĺžke času, počas ktorej digitálny obsah alebo digitálna služba neboli v súlade. Spotrebiteľ by mal mať nárok aj na akúkoľvek časť ceny zaplatenej vopred za každé obdobie, ktoré by zostalo po ukončení zmluvy.
- (69) Keď spotrebiteľ poskytne obchodníkovi osobné údaje, obchodník mal by dodržiavať povinnosti podľa nariadenia (EÚ) 2016/679. Takéto povinnosti by sa mali dodržiavať aj v prípadoch, keď spotrebiteľ platí cenu a poskytuje osobné údaje. Po ukončení zmluvy by sa mal obchodník takisto zdržať používania akéhokoľvek iného obsahu než sú osobné údaje, ktoré poskytol alebo vytvoril spotrebiteľ pri používaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktoré dodal obchodník. Takýto obsah by mohol zahŕňať digitálne fotografie, videá a zvukové súbory a obsah vytvorený na mobilných zariadeniach. Obchodník by však mal byť oprávnený naďalej využívať obsah, ktorý poskytol alebo vytvoril spotrebiteľ, v prípadoch, keď takýto obsah buď nemá žiadne využitie mimo kontextu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby dodaných obchodníkom, týka sa len činnosti spotrebiteľa, obchodník ho zoskupil s inými údajmi a nemôže byť odčlenený vôbec alebo len s neprimeraným úsilím, alebo ho spoločne vygeneroval spotrebiteľ a iné osoby a ostatní spotrebiteľia ho môžu naďalej využívať.

- (70) Spotrebiteľ by mohol byť odradený od uplatnenia prostriedkov nápravy v prípade nesúlady digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ak je spotrebiteľovi odoprený prístup k inému obsahu než k osobným údajom, ktoré spotrebiteľ poskytol alebo vytvoril prostredníctvom použitia digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. S cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ mohol využívať účinnú ochranu v súvislosti s právom ukončiť zmluvu, obchodník by mal preto takýto obsah sprístupniť spotrebiteľovi na jeho žiadosť po ukončení zmluvy.
- (71) Spotrebiteľ by mal byť oprávnený získať späť obsah v primeranej lehote bez toho, aby mu obchodník kládol prekážky, v bežne používanom strojovo čitateľnom formáte a bez poplatkov, s výnimkou nákladov, ktoré spotrebiteľovi vznikli v súvislosti s jeho vlastným digitálnym prostredím, napríklad nákladov na sieťové pripojenie, keďže tieto náklady nie sú konkrétne spojené so spätným získavaním obsahu. Povinnosť obchodníka sprístupniť takýto obsah by sa však nemala uplatňovať v prípade, že obsah je účelný len v kontexte využívania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, alebo ak sa vzťahuje len na činnosť spotrebiteľa pri používaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, alebo ak bol zlúčený s inými údajmi zo strany obchodníka a nemôže byť odčlenený vôbec alebo len s neprimeraným úsilím. V takýchto prípadoch obsah nemá významné praktické využitie alebo význam pre spotrebiteľa, pričom sa zohľadňujú aj záujmy obchodníka. Okrem toho povinnosť obchodníka sprístupniť spotrebiteľovi po ukončení zmluvy akýkoľvek obsah, ktorý nie je osobným údajom a ktorý poskytol alebo vytvoril spotrebiteľ, by nemala byť dotknutá právom obchodníka nesprístupniť určitý obsah v súlade s platnými právnymi predpismi.

- (72) Ak sa zmluva ukončí, od spotrebiteľa by sa nemalo vyžadovať, aby platil za využívanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby za akékoľvek obdobie, počas ktorého digitálny obsah alebo digitálna služba neboli v súlade, pretože by to zbavovalo spotrebiteľa účinnej ochrany. Spotrebiteľ by mal však tiež prestať využívať digitálny obsah alebo digitálnu službu alebo ich sprístupňovať tretím stranám, napríklad tak, že vymaže digitálny obsah alebo každú použiteľnú kópiu, alebo digitálny obsah alebo digitálnu službu inak zneprístupní.
- (73) Zásada zodpovednosti obchodníka za škody je základným prvkom zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb. Preto by mal mať spotrebiteľ nárok žiadať náhradu za ujmu zapríčinenú nesúlalom so zmluvou alebo nedodaním digitálneho obsahu alebo digitálnej služby. Kompenzácia by mala spotrebiteľovi zaistiť situáciu, ktorá by sa čo najviac priblížila k situácii, v ktorej by spotrebiteľ bol, keby mu boli digitálny obsah alebo digitálna služba dodané riadne a v súlade so zmluvou. Keďže takéto právo na náhradu škody už existuje vo všetkých členských štátoch, touto smernicou by nemali byť dotknuté vnútroštátne pravidlá týkajúce sa kompenzácie spotrebiteľov za ujmu spôsobenú porušením týchto pravidiel.

- (74) Táto smernica by sa mala zaoberať aj otázkou zmien, ako sú napríklad aktualizácie a inovácie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby uskutočňované obchodníkmi, ktoré obchodník dodáva alebo sprístupňuje spotrebiteľovi počas určitého obdobia. Vzhľadom na rýchlo sa vyvíjajúcu povahu digitálneho obsahu a digitálnych služieb môžu byť takéto aktualizácie, inovácie a podobné zmeny nevyhnutné a pre spotrebiteľa často predstavujú výhodu. Niektoré zmeny, napríklad tie, ktoré sú zakotvené v zmluve ako aktualizácie, môžu predstavovať súčasť zmluvných záväzkov. V prípade iných zmien sa môže požadovať, aby spĺňali objektívne požiadavky súladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby stanovené v tejto smernici. Ostatné zmeny, ktoré by sa líšili od objektívnych požiadaviek súladu a ktoré sú predvídateľné v čase uzavretia zmluvy, by však museli byť výslovne dohodnuté pri uzavretí zmluvy.

- (75) Okrem týchto zmien, ktorých cieľom je zachovanie súladu, by obchodník mal mať za určitých podmienok možnosť meniť vlastnosti digitálneho obsahu alebo digitálnej služby pod podmienkou, že sa v zmluve pre takúto zmenu uvádza oprávnený dôvod. Medzi takéto oprávnené dôvody by mohli patriť situácie, keď je zmena nevyhnutná na prispôbenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby novému technickému prostrediu alebo zvýšenému počtu používateľov, alebo z iných významných prevádzkových dôvodov. Takéto zmeny sú často v prospech spotrebiteľa, keďže vylepšujú digitálny obsah alebo digitálnu službu. Preto by zmluvné strany mohli zahrnúť do zmluvy ustanovenia, ktoré dovoľujú obchodníkovi vykonať zmeny. S cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi záujmami spotrebiteľa a podnikov by sa takáto možnosť obchodníka mala kombinovať s právom spotrebiteľa ukončiť zmluvu, ak takéto zmeny negatívne ovplyvňujú využívanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo prístup k nim, a to vo väčšom rozsahu. Rozsah, v akom zmeny negatívne ovplyvňujú využívanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo prístup k nim zo strany spotrebiteľa, by sa mal objektívne stanoviť so zreteľom na povahu a účel digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a na kvalitu, funkčnosť, kompatibilita a ďalšie hlavné vlastnosti, ktoré sú bežné pre digitálny obsah alebo digitálne služby rovnakého druhu. Pravidlá stanovené touto smernicou vzťahujúce sa na takéto aktualizácie, inovácie alebo podobné zmeny, by sa však nemali týkať situácií, keď zmluvné strany uzavrujú novú zmluvu na dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, napríklad v dôsledku distribúcie novej verzie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

- (76) Spotrebitelia by mali byť informovaní o zmenách jasným a zrozumiteľným spôsobom. V prípade, že zmena má negatívny vplyv vo viac ako zanedbateľnom rozsahu na prístup alebo používanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby spotrebiteľom, spotrebiteľ by mal byť informovaný spôsobom, ktorý umožní uchovávanie informácií na trvalom nosiči. Trvalý nosič by mal spotrebiteľovi umožniť uchovávať informácie tak dlho, ako je potrebné z hľadiska ochrany záujmov spotrebiteľa vyplývajúcich zo vzťahu spotrebiteľa s obchodníkom. Takéto nosiče by mali zahŕňať najmä papier, DVD, CD-ROM-y, USB kľúče, pamäťové karty alebo pevné disky počítačov, ako aj e-maily.

- (77) Ak zmena negatívne ovplyvňuje viac než zanedbateľným spôsobom prístup k digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe alebo ich využívanie zo strany spotrebiteľa, spotrebiteľ by mal mať v dôsledku takejto zmeny nárok bezplatne zmluvu ukončiť. Alternatívne môže obchodník rozhodnúť, že umožní spotrebiteľovi zachovať prístup k digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe bez dodatočných nákladov bez zmeny a v súlade so zmluvou, pričom v takom prípade by spotrebiteľ nemal byť oprávnený ukončiť zmluvu. Ak však digitálny obsah alebo digitálna služba, ktorú obchodník umožnil spotrebiteľovi zachovať, už nie je v súlade so subjektívnymi a objektívnymi požiadavkami súladu, spotrebiteľ by mal mať možnosť využiť prostriedky nápravy v prípade nesúladu, ako sa stanovuje v tejto smernici. Ak požiadavky na takúto zmenu stanovené v tejto smernici nie sú splnené a zmena má za následok nesúlad, mali by zostať nedotknuté práva spotrebiteľa na uvedenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu so zmluvou, na zníženie ceny alebo ukončenie zmluvy, ako sa stanovuje v tejto smernici. Podobne, ak v nadväznosti na zmenu vznikne nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktorý však nie je spôsobený zmenou, mal by mať spotrebiteľ naďalej nárok na využitie prostriedkov nápravy, ako sa stanovuje v tejto smernici, v prípade nesúladu vo vzťahu k tomuto digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe.

- (78) Nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktorá bola dodaná spotrebiteľovi, je často spôsobený niektorou z transakcií v reťazci, ktorý spája pôvodného navrhovateľa s konečným obchodníkom. Hoci konečný obchodník by mal byť zodpovedný voči spotrebiteľovi v prípade nesúladu, je dôležité zaistiť, aby obchodník mal primerané práva voči jednotlivým osobám v reťazci transakcií, aby tak mohol prevziať svoju zodpovednosť voči spotrebiteľovi. Takéto práva by mali byť obmedzené na obchodné transakcie a preto by sa nemali vzťahovať na situácie, keď je obchodník zodpovedný voči spotrebiteľovi za nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktoré pozostávajú alebo vychádzajú zo softvéru, ktorý bol dodaný bez zaplattenia ceny na základe bezplatnej licencie s otvoreným zdrojovým kódom osobou v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií. Malo by však byť vecou členských štátov, aby podľa vnútroštátneho práva určovali osoby v reťazci transakcií, na ktorých sa konečný obchodník môže obrátiť, a spôsoby a podmienky takýchto konaní.
- (79) Osoby alebo organizácie, ktoré majú podľa vnútroštátneho práva legitímny záujem na ochrane zmluvných práv spotrebiteľov a práv spotrebiteľov na ochranu údajov, by mali mať právo podať návrh na začatie konania s cieľom zabezpečiť uplatňovanie vnútroštátneho práva na transpozíciu tejto smernice, a to či už pred súdom, alebo správnym orgánom, ktorý má právomoc rozhodovať o sťažnostiach, alebo dať podnet na začatie príslušného právneho konania.

- (80) Žiadnym ustanovením tejto smernice by nemalo byť dotknuté uplatňovanie pravidiel medzinárodného práva súkromného, najmä nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008¹ a (EÚ) č. 1215/2012².
- (81) Príloha k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2017/2394³ by mala byť zmenená tak, aby obsahovala odkaz na túto smernicu s cieľom uľahčiť cezhraničnú spoluprácu pri presadzovaní tejto smernice.
- (82) Príloha I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES⁴ by mala byť zmenená tak, aby obsahovala odkaz na túto smernicu s cieľom zabezpečiť, aby kolektívne záujmy spotrebiteľov stanovené v tejto smernici boli chránené.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6).

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2394 z 12. decembra 2017 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za presadzovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a o zrušení nariadenia (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 345, 27.12.2017, s. 1).

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov (Ú. v. EÚ L 110, 1.5.2009, s. 30).

- (83) Spotrebitelia by mali mať možnosť využívať svoje práva podľa tejto smernice, len čo sa začnú uplatňovať zodpovedajúce vnútroštátne transpozičné opatrenia. Uvedené vnútroštátne transpozičné opatrenia by sa preto mali uplatňovať aj na zmluvy na dobu neurčitú alebo dobu určitú, ktoré boli uzavreté pred dátumom uplatňovania, a ktoré stanovujú dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb počas určitého obdobia, či už priebežne, alebo prostredníctvom súboru jednotlivých dodaní, ale len pokiaľ ide o digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktoré sa dodávajú odo dňa uplatňovania vnútroštátnych transpozičných opatrení. Aby sa však zabezpečila rovnováha medzi oprávnenými záujmami spotrebiteľov a obchodníkov, vnútroštátne opatrenia, ktorými sa transponujú ustanovenia tejto smernice o zmene digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a práve na nápravu, by sa mali uplatňovať len na zmluvy uzavreté po dátume uplatňovania podľa tejto smernice.
- (84) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch¹ sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.

¹ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (85) S európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov sa konzultovalo v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001¹ a európsky dozorný úradník vydal stanovisko 14. marca 2017².
- (86) Keďže ciele tejto smernice, a to prispieť k fungovaniu vnútorného trhu konzistentným odstraňovaním prekážok súvisiacich so zmluvným právom týkajúcim sa dodávania digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, a zároveň predísť právnej fragmentácii, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodov zabezpečenia celkového súladu vnútroštátnych zákonov prostredníctvom harmonizovaných pravidiel zmluvného práva, ktorým by sa zároveň uľahčili koordinované opatrenia na presadzovanie práva, ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedených cieľov.
- (87) Táto smernica rešpektuje základné práva a slobody a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, vrátane zásad zakotvených v článkoch 16, 38 a 47,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov (Ú. v. ES L 8, 12.1.2001, s. 1).

² Ú. v. EÚ C 200, 23.6.2017, s. 10.

Článok 1

Predmet úpravy a účel

Účelom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a zároveň zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov tým, že sa stanoví spoločné pravidlá pre určité požiadavky týkajúce sa zmlúv medzi obchodníkmi a spotrebiteľmi o dodávaní digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, najmä pravidlá týkajúce sa:

- súladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby so zmluvou,
- prostriedkov nápravy v prípade nedostatku takéhoto súladu alebo nedodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a predpokladov na uplatnenie týchto prostriedkov nápravy, a
- zmeny digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „digitálny obsah“ sú dáta, ktoré sa vyprodukujú a dodajú v digitálnej forme;

2. „digitálna služba“ je:
- a) služba, ktorá spotrebiteľovi umožňuje vytvárať, spracúvať alebo uchovávať údaje v digitálnej forme alebo mať k takýmto údajom prístup; alebo
 - b) služba, ktorá umožňuje výmenu údajov v digitálnej forme alebo akúkoľvek inú interakciu s údajmi v digitálnej forme, ktoré nahráva alebo vytvára spotrebiteľ alebo iní používatelia uvedenej služby;
3. „tovar s digitálnymi prvkami“ je akýkoľvek hmotný hnutel'ný predmet, ktorý obsahuje digitálny obsah alebo digitálnu službu, alebo je s digitálnym obsahom alebo digitálnou službou prepojený takým spôsobom, že absencia uvedeného digitálneho obsahu alebo digitálnej služby by bránila tovaru plniť jeho funkcie;
4. „integrácia“ je prepojenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby so zložkami digitálneho prostredia spotrebiteľa alebo začlenenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do zložiek digitálneho prostredia spotrebiteľa tak, aby bolo možné používať digitálny obsah alebo digitálnu službu v súlade s požiadavkami na súlad stanovenými v tejto smernici;
5. „obchodník“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba bez ohľadu na to, či je v súkromnom alebo verejnom vlastníctve, ktorá v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré sa týkajú jej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, remesla alebo povolania, a to aj prostredníctvom inej osoby konajúcej v jej mene alebo z jej poverenia;

6. „spotrebiteľ“ je akákoľvek fyzická osoba, ktorá v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré sa netýkajú jej obchodnej ani podnikateľskej činnosti, remesla ani povolania;
7. „cena“ je peňažná suma alebo digitálne vyjadrenie hodnoty, ktorá sa má zaplatiť ako protiplnenie za dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby;
8. „osobné údaje“ sú osobné údaje v zmysle vymedzenia v článku 4 bode 1 nariadenia (EÚ) 2016/679;
9. „digitálne prostredie“ je hardvér, softvér a akékoľvek sieťové pripojenie, ktoré spotrebiteľ používa na prístup alebo využívanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby;
10. „kompatibilita“ je schopnosť digitálneho obsahu alebo digitálnej služby fungovať s hardvérom alebo softvérom, s ktorým sa bežne používa digitálny obsah alebo digitálne služby toho istého druhu, bez potreby konverzie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby;
11. „funkčnosť“ je schopnosť digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vykonávať svoje funkcie s ohľadom na svoj účel;

12. „interoperabilita“ je schopnosť digitálneho obsahu alebo digitálnej služby fungovať s hardvérom alebo softvérom odlišným od tých, s ktorými sa digitálny obsah alebo digitálne služby rovnakého druhu bežne používajú;
13. „trvanlivý nosič“ je akýkoľvek prostriedok, ktorý umožňuje spotrebiteľovi alebo obchodníkovi uchovávať informácie určené jemu osobne spôsobom dostupným na budúce použitie na obdobie primerané účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na každú zmluvu, na základe ktorej obchodník dodáva alebo sa zaväzuje dodať digitálny obsah alebo digitálnu službu spotrebiteľovi a spotrebiteľ platí alebo sa zaväzuje zaplatiť cenu.

Táto smernica sa vzťahuje aj na prípady, keď obchodník dodáva alebo sa zaväzuje dodať digitálny obsah alebo digitálnu službu spotrebiteľovi, a spotrebiteľ poskytne alebo sa zaviaže poskytnúť obchodníkovi osobné údaje, s výnimkou prípadov, keď osobné údaje, ktoré poskytol spotrebiteľ, obchodník spracúva výlučne na účely dodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v súlade s touto smernicou alebo na to, aby bolo obchodníkovi umožnené dodržať právne požiadavky, ktorým obchodník podlieha, a obchodník uvedené údaje nespracúva na žiadne iné účely.

2. Táto smernica sa tiež vzťahuje na prípady, keď sa digitálny obsah alebo digitálna služba vyvíjajú v súlade so špecifikáciami spotrebiteľa.

3. S výnimkou článkov 5 a 13 sa táto smernica uplatňuje aj na akýkoľvek hmotný nosič, ktorý slúži výhradne ako nosič digitálneho obsahu.
4. Táto smernica sa neuplatňuje na digitálny obsah alebo digitálne služby, ktoré sú súčasťou tovaru alebo sú s ním prepojené v zmysle článku 2 bodu 3 a ktoré sa poskytujú spolu s tovarom na základe kúpnej zmluvy týkajúcej sa tohto tovaru bez ohľadu na to, či takýto digitálny obsah alebo digitálnu službu dodáva predávajúci alebo tretia strana. V prípade pochybností o tom, či je dodanie začleneného alebo prepojeného digitálneho obsahu alebo začlenenej alebo prepojenej digitálnej služby súčasťou kúpnej zmluvy, sa digitálny obsah alebo digitálna služba považujú za súčasť kúpnej zmluvy.
5. Táto smernica sa neuplatňuje na zmluvy týkajúce sa:
 - a) poskytovania iných služieb, ako sú digitálne služby, bez ohľadu na to, či obchodník používa digitálne formy alebo prostriedky na produkciu výstupu služby alebo na jeho dodanie, alebo prenos spotrebiteľovi;
 - b) elektronických komunikačných služieb v zmysle ich vymedzenia v článku 2 bode 4 smernice (EÚ) 2018/1972, s výnimkou interpersonálnych komunikačných služieb nezávislých od číslovania v zmysle ich vymedzenia v článku 2 bode 7 uvedenej smernice;
 - c) služieb zdravotnej starostlivosti podľa vymedzenia v článku 3 písm. a) smernice 2011/24/EÚ;

- d) služieb v oblasti hazardných hier, najmä služieb, ktoré zahŕňajú stávky v peňažnej hodnote pri hazardných hrách vrátane tých, ktoré obsahujú prvok zručnosti, napríklad lotérie, kasínové hry, pokrové hry a stávkové transakcie, poskytované elektronickými prostriedkami alebo akoukoľvek inou technológiou na uľahčenie komunikácie a na individuálnu žiadosť príjemcu služby;
- e) finančných služieb podľa vymedzenia v článku 2 písm. b) smernice 2002/65/ES;
- f) softvéru, ktorý ponúka obchodník v rámci bezplatnej licencie s otvoreným zdrojovým kódom v prípade, že spotrebiteľ neplatí cenu a osobné údaje poskytnuté spotrebiteľom obchodník spracúva výlučne na účely zvýšenia bezpečnosti, kompatibility alebo interoperability uvedeného konkrétneho softvéru;
- g) dodávania digitálneho obsahu, keď sa digitálny obsah sprístupňuje verejnosti v rámci predstavenia alebo podujatia, ako je napríklad digitálne filmové premietanie, okrem prenosu signálu;
- h) digitálneho obsahu poskytovaného v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/98/ES¹ orgánmi verejného sektora členských štátov.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/98/ES zo 17. novembra 2003 o opakovanom použití informácií verejného sektora (Ú. v. EÚ L 345, 31.12.2003, s. 90).

6. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 4 tohto článku, ak jediná zmluva medzi tým istým obchodníkom a tým istým spotrebiteľom predstavuje balík pozostávajúci z prvkov dodávania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a prvkov dodávania iných služieb alebo tovarov, táto smernica sa uplatňuje len na tie prvky zmluvy, ktoré sa týkajú digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

Článok 19 tejto smernice sa neuplatňuje, ak balík v zmysle smernice (EÚ) 2018/1972 zahŕňa prvky služby prístupu na internet v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120¹ alebo interpersonálnu komunikačnú službu s číslaním podľa vymedzenia v článku 2 bode 6 smernice (EÚ) 2018/1972.

Bez toho, aby bol dotknutý článok 107 ods. 2 smernice (EÚ) 2018/1972, účinky, ktoré môže mať ukončenie jedného prvku kombinovanej zmluvy na ostatné prvky kombinovanej zmluvy, sa upravujú vnútroštátnym právom.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120 z 25. novembra 2015, ktorým sa ustanovujú opatrenia týkajúce sa prístupu k otvorenému internetu a maloobchodné poplatky za regulované komunikačné služby v rámci Únie a ktorým sa mení smernica 2002/22/ES a nariadenie (EÚ) č. 531/2012 (Ú. v. EÚ L 310, 26.11.2015, s. 1).

7. Ak je akékoľvek ustanovenie tejto smernice v rozpore s niektorým ustanovením iného aktu Únie, ktorým sa riadi konkrétna oblasť alebo predmet, ustanovenia uvedeného iného aktu Únie majú prednosť pred touto smernicou.

8. Právo Únie vzťahujúce sa na ochranu osobných údajov sa uplatňuje na všetky osobné údaje spracúvané v súvislosti so zmluvami uvedenými v odseku 1.

Touto smernicou predovšetkým nie je dotknuté nariadenie (EÚ) 2016/679 a smernice 2002/58/ES. V prípade konfliktu medzi ustanoveniami tejto smernice a právom Únie vzťahujúcim sa na ochranu osobných údajov má prednosť právo Únie.

9. Touto smernicou nie je dotknuté právo Únie ani vnútroštátne právo v oblasti autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom vrátane smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES¹.

10. Touto smernicou nie je dotknutá sloboda členských štátov upraviť aspekty všeobecného zmluvného práva, ako sú napríklad pravidlá vzniku zmluvného vzťahu, platnosti, neplatnosti alebo účinkov zmlúv vrátane dôsledkov ukončenia zmluvy, pokiaľ nie sú upravené v tejto smernici, alebo právo na náhradu škody.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, 22.6.2001, s. 10).

Článok 4

Úroveň harmonizácie

Členské štáty vo svojom vnútroštátnom práve neponechajú v platnosti ani nezavedú ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice, vrátane prísnejších či menej prísnych ustanovení, ktoré zabezpečujú odlišnú úroveň ochrany spotrebiteľa, pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak.

Článok 5

Dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby

1. Obchodník dodá digitálny obsah alebo digitálnu službu spotrebiteľovi. Pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak, obchodník dodá digitálny obsah alebo digitálnu službu bez zbytočného odkladu po uzavretí zmluvy.
2. Obchodník si splní povinnosť dodania, keď:
 - a) sa umožní dostupnosť digitálneho obsahu alebo akýchkoľvek prostriedkov vhodných na prístup k digitálnemu obsahu alebo jeho stiahnutie alebo sa umožní prístup k nim spotrebiteľovi alebo do fyzického alebo virtuálneho priestoru, ktorý si spotrebiteľ na tento účel spotrebiteľ zvolil;
 - b) sa digitálna služba sprístupní spotrebiteľovi alebo do fyzického alebo virtuálneho priestoru, ktorý si spotrebiteľ na tento účel zvolil.

Článok 6

Súlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby

Bez toho, aby bol dotknutý článok 10, obchodník poskytuje spotrebiteľovi digitálny obsah alebo digitálnu službu, ktoré spĺňajú požiadavky stanovené v článkoch 7, 8 a 9, ak je to uplatniteľné.

Článok 7

Subjektívne požiadavky súladu

Aby boli digitálny obsah alebo digitálna služba v súlade so zmluvou, musia podľa konkrétnych okolností predovšetkým:

- a) zodpovedať opisu, byť v množstve a kvalite a vyznačovať sa funkčnosťou, kompatibilitou, interoperabilitou a inými vlastnosťami vyžadovanými v zmluve;
- b) byť vhodné na každý konkrétny účel, na ktorý ich spotrebiteľ žiada a s ktorým obchodníka oboznámi najneskôr v čase uzavretia zmluvy a v súvislosti s ktorými obchodník tento účel akceptuje;
- c) byť dodané so všetkým príslušenstvom, pokynmi na použitie vrátane inštalácie a asistenčnými službami zákazníkom vyžadovanými v zmluve; a
- d) byť aktualizované, ako sa stanovuje v zmluve.

Článok 8
Objektívne požiadavky súladu

1. Digitálny obsah alebo digitálna služba musia okrem subjektívnych požiadaviek súladu:
 - a) byť vhodné na účely, na aké by sa rovnaký druh digitálneho obsahu alebo digitálnej služby bežne používal, a to podľa potreby zohľadňujúc akékoľvek existujúce právo Únie a vnútroštátne právo, technické normy alebo – ak takéto technické normy neexistujú – kódexy správania platné pre dané konkrétne odvetvie;
 - b) byť v množstve a mať vlastnosti a výkonnostné charakteristiky, a to aj čo sa týka funkčnosti, kompatibility, prístupnosti, kontinuity a bezpečnosti, ktoré sú bežné pre digitálny obsah alebo digitálne služby rovnakého druhu a ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať vzhľadom na povahu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a s prihliadnutím na akékoľvek verejné vyhlásenie zo strany obchodníka alebo v jeho mene, alebo v mene osôb v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií, najmä pri propagácii alebo na označení, pokiaľ obchodník nepreukáže, že:
 - i) obchodník si z opodstatnených dôvodov nebol alebo nemohol byť vedomý predmetného verejného vyhlásenia;

- ii) v čase uzavretia zmluvy bolo verejné vyhlásenie opravené rovnakým alebo porovnateľným spôsobom, akým bolo vydané; alebo
 - iii) rozhodnutie nadobudnúť digitálny obsah alebo digitálnu službu nemohlo byť ovplyvnené verejným vyhlásením;
 - c) podľa konkrétnych okolností byť dodané spolu so všetkým príslušenstvom a pokynmi, ktoré spotrebiteľ môže odôvodnene očakávať; a
 - d) zodpovedať skúšobnej verzii alebo ukážke digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ku ktorej obchodník poskytol prístup pred uzavretím zmluvy.
2. Obchodník musí zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ informovaný o aktualizáciách digitálneho obsahu alebo digitálnej služby vrátane bezpečnostných aktualizácií, ktoré sú potrebné, aby sa zabezpečil súlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, a aby mu boli takéto aktualizácie dodané, a to počas obdobia:
- a) počas ktorého sa digitálny obsah alebo digitálna služba majú dodať na základe zmluvy, ak zmluva stanovuje nepretržitú dodávku počas určitého obdobia; alebo
 - b) ktoré môže spotrebiteľ odôvodnene očakávať vzhľadom na druh a účel digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a vzhľadom na okolnosti a povahu zmluvy, pokiaľ je v zmluve stanovená jediná dodávka alebo súbor jednotlivých dodaní.

3. Ak spotrebiteľ v primeranom čase nenainštaluje aktualizácie, ktoré mu obchodník dodal v súlade s odsekom 2, obchodník nie je zodpovedný za nesúlad vyplývajúci výlučne z nedostatku príslušnej aktualizácie za predpokladu, že:
 - a) obchodník informoval spotrebiteľa o dostupnosti aktualizácie a dôsledkoch v prípade, že ju spotrebiteľ nenainštaluje; a
 - b) nenainštalovanie alebo nesprávna inštalácia aktualizácie zo strany spotrebiteľa neboli spôsobené nedostatkami v návode na inštaláciu, ktorý poskytol obchodník.
4. Ak sa v zmluve stanovuje, že sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodávajú nepretržite počas určitého obdobia, tento digitálny obsah alebo digitálna služba musia byť v súlade po celý čas trvania uvedeného obdobia.
5. Za nesúlad v zmysle odseku 1 alebo 2 sa nepovažuje prípad, keď v čase uzavretia zmluvy bol spotrebiteľ výslovne informovaný o tom, že určité vlastnosti digitálneho obsahu alebo digitálnej služby sa odchyľujú od objektívnych požiadaviek súladu stanovených v odseku 1 alebo 2, a spotrebiteľ výslovne a osobitným spôsobom vyjadril súhlas s takouto odchýlkou pri uzavretí zmluvy.
6. Ak sa zmluvné strany nedohodnú inak, dodáva sa digitálny obsah alebo digitálna služba v najnovšej verzii, ktorá je k dispozícii v čase uzavretia zmluvy.

Článok 9

Nesprávna integrácia digitálneho obsahu alebo digitálnej služby

Akýkoľvek nesúlad vyplývajúci z nesprávnej integrácie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do digitálneho prostredia spotrebiteľa sa považuje za nesúlad digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ak:

- a) digitálny obsah alebo digitálna služba boli integrované obchodníkom alebo v rámci jeho zodpovednosti; alebo
- b) digitálny obsah alebo digitálnu službu mal integrovať spotrebiteľ a nesprávnu integráciu zapríčinili nedostatky v pokynoch na integráciu, ak tieto pokyny poskytol obchodník.

Článok 10

Práva tretích strán

Ak obmedzenie vyplývajúce z porušenia akéhokoľvek práva tretej strany, najmä práv duševného vlastníctva, zabraňuje alebo obmedzuje používanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v súlade s článkami 7 a 8, členské štáty zabezpečia, aby mal spotrebiteľ nárok na prostriedky nápravy v prípade nesúladu, ktoré sa stanovujú v článku 14, pokiaľ sa vo vnútroštátnom práve nestanovuje v takýchto prípadoch neplatnosť alebo zrušenie zmluvy o dodaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

Článok 11
Zodpovednosť obchodníka

1. Obchodník zodpovedá za akékoľvek nedodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v súlade s článkom 5.
2. Ak zmluva stanovuje jediné dodanie alebo súbor jednotlivých dodaní, obchodník zodpovedá za každý nesúlad podľa článkov 7, 8 a 9, ktorý existuje v čase dodania, a to bez toho, aby bol dotknutý článok 8 ods. 2 písm. b).

Ak je podľa vnútroštátneho práva obchodník zodpovedný len za nesúlad, ktorý sa prejaví v čase po dodaní, uvedená lehota nesmie byť kratšia než dva roky od dátumu dodania bez toho, aby bol dotknutý článok 8 ods. 2 písm. b).

Ak sa podľa vnútroštátneho práva na práva stanovené v článku 14 vzťahuje aj premlčacia doba alebo sa na ne vzťahuje len premlčacia doba, členské štáty zabezpečia, aby takáto premlčacia doba umožnila spotrebiteľovi uplatniť prostriedky nápravy stanovené v článku 14 v prípade akéhokoľvek nesúladu, ktorý existuje v čase uvedenom v prvom pododseku, a prejaví sa v lehote uvedenej v druhom pododseku.

3. Ak sa v zmluve stanovuje nepretržité dodávanie počas určitej doby, obchodník zodpovedá za akýkoľvek nesúlad podľa článkov 7, 8 a 9, ku ktorému dôjde alebo ktorý sa prejaví počas doby, počas ktorej sa podľa zmluvy má digitálny obsah alebo digitálna služba dodávať.

Ak sa podľa vnútroštátneho práva na práva stanovené v článku 14 vzťahuje aj premlčacia doba alebo sa na ne vzťahuje len premlčacia doba, členské štáty zabezpečia, aby takáto premlčacia doba umožnila spotrebiteľovi uplatniť prostriedky nápravy stanovené v článku 14 v prípade akéhokoľvek nesúladu, ktorý sa prejaví počas doby uvedenej v prvom pododseku.

Článok 12

Dôkazné bremeno

1. Dôkazné bremeno, pokiaľ ide o to, či sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodali v súlade s článkom 5, znáša obchodník.
2. V prípadoch uvedených v článku 11 ods. 2, pokiaľ ide o to, či boli digitálny obsah alebo digitálna služba dodané v súlade v čase dodania, obchodník znáša dôkazné bremeno v súvislosti s nesúladom, ktorý sa prejaví počas doby jedného roka od okamihu dodania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby.

3. V prípadoch uvedených v článku 11 ods. 3, pokiaľ ide o to, či boli digitálny obsah alebo digitálna služba v súlade počas doby, počas ktorej sa digitálny obsah alebo digitálna služba majú dodať na základe zmluvy, obchodník znáša dôkazné bremeno v súvislosti s nesúlalom, ktorý sa prejaví počas uvedenej doby.
4. Odseky 2 a 3 sa neuplatnia, ak obchodník preukáže, že digitálne prostredie spotrebiteľa nie je kompatibilné s technickými požiadavkami digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, a ak obchodník informoval spotrebiteľa o takýchto požiadavkách jasným a zrozumiteľným spôsobom pred uzavretím zmluvy.
5. Spotrebiteľ spolupracuje s obchodníkom v rámci primeraných možností a potrieb s cieľom zistiť, či sa príčina nesúladu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v čase uvedenom, podľa okolností, v článku 11 ods. 2 alebo 3, nachádza v digitálnom prostredí spotrebiteľa. Povinnosť spolupracovať sa obmedzuje na technicky dostupné prostriedky, ktoré sú najmenej rušivé pre spotrebiteľa. Ak spotrebiteľ nespupracuje a ak obchodník jasne a zrozumiteľne informoval spotrebiteľa o takejto požiadavke pred uzavretím zmluvy, dôkazné bremeno, pokiaľ ide o to, či nesúlad existoval v čase uvedenom, podľa okolností, v článku 11 ods. 2 alebo 3, znáša spotrebiteľ.

Článok 13

Náprava v prípade nedodania

1. Ak obchodník nedodá digitálny obsah alebo digitálnu službu v súlade s článkom 5, spotrebiteľ vyzve obchodníka, aby digitálny obsah alebo digitálnu službu dodal. Ak obchodník ani potom nedodá digitálny obsah alebo digitálnu službu bez zbytočného odkladu alebo v dodatočnej lehote, na ktorej sa zmluvné strany výslovne dohodnú, spotrebiteľ má nárok ukončiť zmluvu.
2. Odsek 1 sa neuplatňuje a spotrebiteľ má nárok okamžite ukončiť zmluvu, ak:
 - a) obchodník vyhlási alebo je rovnako z okolností zrejmé, že obchodník digitálny obsah alebo digitálnu službu nedodá;
 - b) sa spotrebiteľ a obchodník dohodnú alebo to jednoznačne vyplýva z okolností uzavretia zmluvy, že konkrétny čas dodania je pre spotrebiteľa dôležitý, a obchodník v uvedenom čase digitálny obsah alebo digitálnu službu nedodá.
3. Ak spotrebiteľ ukončí zmluvu podľa odseku 1 alebo 2 tohto článku, uplatňujú sa primeraným spôsobom články 15 až 18.

Článok 14

Prostriedky nápravy v prípade nesúladu

1. V prípade nesúladu má spotrebiteľ nárok na to, aby boli digitálny obsah alebo digitálna služba uvedené do súladu, na primerané zľavu z ceny alebo ukončenie zmluvy podľa podmienok stanovených v tomto článku.
2. Spotrebiteľ má nárok na uvedenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby do súladu okrem situácie, keď to nie je možné alebo by to spôsobilo obchodníkovi neprimerané náklady, vzhľadom na všetky okolnosti situácie vrátane:
 - a) hodnoty, ktorú by mali digitálny obsah alebo digitálna služba, ak by neexistoval nesúlad; a
 - b) závažnosti nesúladu.
3. Obchodník uvedie digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu podľa odseku 2 v primeranej lehote od okamihu, keď ho spotrebiteľ informoval o nesúlade, a to bezplatne a bez toho, aby spôsobil spotrebiteľovi závažné ťažkosti, pričom zohľadní povahu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a účel, na ktorý spotrebiteľ žiadal tento digitálny obsah alebo digitálnu službu.

4. Spotrebiteľ má nárok buď na primeranú zľavu z ceny v súlade s odsekom 5, ak sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodáva za protiplnenie spočívajúce v zaplatení ceny, alebo na ukončenie zmluvy v súlade s odsekom 6 v ktoromkoľvek z týchto prípadov:
- a) náprava s cieľom uviesť digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu je nemožná alebo neprimeraná v súlade s odsekom 2;
 - b) obchodník neuviedol digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu v súlade s odsekom 3;
 - c) nesúlad sa prejaví napriek snahe obchodníka uviesť digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu;
 - d) nesúlad má taký závažný charakter, že odôvodňuje okamžitú zľavu z ceny alebo ukončenie zmluvy; alebo
 - e) obchodník vyhlásil alebo je to zrejmé vzhľadom na okolnosti, že neuvedie digitálny obsah alebo digitálnu službu do súladu v primeranej lehote alebo bez závažných ťažkostí pre spotrebiteľa.
5. Zľava z ceny musí byť úmerná zníženiu hodnoty digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktoré boli spotrebiteľovi dodané, v porovnaní s hodnotou, ktorú by digitálny obsah alebo digitálna služba mali, keby boli v súlade.

Ak sa v zmluve stanovuje, že sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodávajú počas určitej doby výmenou za protiplnenie spočívajúce v zaplatení ceny, zľava z ceny sa uplatňuje na dobu, počas ktorej digitálny obsah alebo digitálna služba neboli v súlade.

6. Ak sa digitálny obsah alebo digitálna služba dodávajú výmenou za protiplnenie spočívajúce v zaplatení ceny, spotrebiteľ má nárok na ukončenie zmluvy, len ak nesúlad nie je zanedbateľný. Dôkazné bremeno pokiaľ ide o to, či je nesúlad zanedbateľný, nesie obchodník.

Článok 15

Uplatnenie práva na ukončenie zmluvy

Spotrebiteľ si uplatní svoje právo ukončiť zmluvu vyhlásením, v ktorom obchodníkovi oznámi svoje rozhodnutie ukončiť zmluvu.

Článok 16

Povinnosti obchodníka v prípade ukončenia zmluvy

1. V prípade ukončenia zmluvy obchodník nahradí spotrebiteľovi všetky sumy vyplatené na základe zmluvy.

Avšak v prípade, keď sa v zmluve ustanovuje dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby výmenou za zaplatenie ceny a počas určitej doby a digitálny obsah alebo digitálna služba boli počas určitej doby pred ukončením zmluvy v súlade, obchodník nahradí spotrebiteľovi len pomernú časť zaplatenej ceny, ktorá zodpovedá dobe, počas ktorej digitálny obsah alebo digitálna služba v súlade neboli, a prípadnú časť ceny, ktorú spotrebiteľ zaplatil vopred za dobu, ktorá by zostala, ak by zmluva nebola ukončená.

2. Pokiaľ ide o osobné údaje spotrebiteľa, obchodník plní povinnosti uplatniteľné podľa nariadenia (EÚ) 2016/679.
3. Obchodník sa zdrží použitia akéhokoľvek obsahu, okrem osobných údajov, ktorý spotrebiteľ poskytol alebo vytvoril pri používaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby dodanými obchodníkom, s výnimkou prípadov, keď takýto obsah:
 - a) nemá využitie mimo kontextu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktoré dodáva obchodník;
 - b) sa týka len aktivity spotrebiteľa pri využívaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, ktoré dodáva obchodník;
 - c) agreguje obchodník s inými dátami a nemožno ho od nich odčleniť, resp. ho možno odčleniť len pri vynaložení neúmerného úsilia; alebo

d) bol vytvorený spotrebiteľom spolu s inými spotrebiteľmi, pričom iní spotrebiteľia môžu tento obsah naďalej využívať.

4. S výnimkou situácií uvedených v odseku 3 písm. a), b) alebo c) obchodník spotrebiteľovi na jeho žiadosť sprístupní všetok obsah, okrem osobných údajov, ktoré poskytol alebo vytvoril spotrebiteľ pri používaní digitálneho obsahu alebo digitálnej služby dodanými obchodníkom.

Spotrebiteľ má nárok na spätné získanie digitálneho obsahu bezplatne a bez závažných prekážok zo strany obchodníka, a to v primeranej lehote a v bežne používanom a strojovo čitateľnom formáte.

5. Obchodník môže zabrániť akémukoľvek ďalšiemu používaniu digitálneho obsahu alebo digitálnej služby spotrebiteľom, a to najmä tým, že zamedzí prístup spotrebiteľa k digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe alebo deaktivuje užívateľský účet spotrebiteľa bez toho, aby bol dotknutý odsek 4.

Článok 17

Povinnosti spotrebiteľa v prípade ukončenia zmluvy

1. Po ukončení zmluvy sa spotrebiteľ zdrží používania digitálneho obsahu alebo digitálnej služby a ich poskytovania tretím stranám.

2. Ak bol digitálny obsah dodaný na hmotnom nosiči, spotrebiteľ na žiadosť a náklady obchodníka hmotný nosič obchodníkovi vráti bez zbytočného odkladu. Ak sa obchodník rozhodne žiadať o vrátenie hmotného nosiča, zašle takúto žiadosť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa dozvie o rozhodnutí spotrebiteľa ukončiť zmluvu.
3. Spotrebiteľ nie je povinný zaplatiť za využívanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v dobe pred ukončením zmluvy, počas ktorej neboli digitálny obsah alebo digitálna služba v súlade.

Článok 18

Lehoty a prostriedky náhrady zo strany obchodníka

1. Akákoľvek náhrada, ktorú obchodník dlhuje spotrebiteľovi podľa článku 14 ods. 4 a 5 alebo článku 16 ods. 1 v dôsledku zľavy z ceny alebo ukončenia zmluvy, sa zrealizuje bez zbytočného odkladu, v každom prípade v lehote 14 dní odo dňa, keď sa obchodník dozvie o rozhodnutí spotrebiteľa uplatniť právo spotrebiteľa na zľavu z ceny alebo ukončiť zmluvu.
2. Obchodník musí náhradu zrealizovať rovnakými platobnými prostriedkami, aké použil spotrebiteľ na zaplatenie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby, pokiaľ spotrebiteľ výslovne nesúhlasil s iným prostriedkom náhrady a za predpokladu, že spotrebiteľ nebude v súvislosti s náhradou znášať žiadne poplatky.

3. V súvislosti v náhradou obchodník nesmie spotrebiteľovi uložiť žiadny poplatok.

Článok 19

Zmena digitálneho obsahu alebo digitálnej služby

1. Ak sa v zmluve stanovuje, že digitálny obsah alebo digitálna služba sa majú spotrebiteľovi dodať alebo sprístupniť počas určitej lehoty, obchodník môže zmeniť digitálny obsah alebo digitálnu službu nad rámec toho, čo je potrebné na zachovanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby v súlade podľa článkov 7 a 8, ak sú splnené tieto podmienky:
 - a) v zmluve sa to umožňuje a poskytuje sa v nej oprávnený dôvod na takúto zmenu;
 - b) takáto zmena sa vykoná bez dodatočných nákladov pre spotrebiteľa;
 - c) spotrebiteľ je o zmene informovaný jasným a zrozumiteľným spôsobom; a
 - d) v prípadoch uvedených v odseku 2 sa spotrebiteľovi v dostatočnom predstihu poskytnú na trvanlivom nosiči informácie o vlastnostiach a čase vykonania modifikácie a o práve ukončiť zmluvu v súlade s odsekom 2 alebo o možnosti ponechať digitálny obsah alebo digitálnu službu bez takejto zmeny v súlade s článkom 4.

2. Spotrebiteľ má nárok ukončiť zmluvu, ak zmena negatívne ovplyvňuje prístup spotrebiteľa k digitálnemu obsahu alebo digitálnej službe alebo ich používanie zo strany spotrebiteľa, okrem prípadov, keď je takýto negatívny vplyv zanedbateľný. V takom prípade má spotrebiteľ nárok bezplatne ukončiť zmluvu v lehote 30 dní odo dňa doručenia informácie alebo odo dňa zmeny digitálneho obsahu alebo digitálnej služby obchodníkom, podľa toho, k čomu dôjde neskôr.
3. Ak spotrebiteľ ukončí zmluvu podľa odseku 2 tohto článku, uplatňujú sa primeraným spôsobom články 15 až 18.
4. Odseky 2 a 3 tohto článku sa neuplatňujú, ak obchodník spotrebiteľovi umožní ponechať si bez dodatočných nákladov digitálny obsah alebo digitálnu službu bez zmeny a digitálny obsah alebo digitálna služba sú naďalej v súlade.

Článok 20

Právo na nápravu

Ak je obchodník zodpovedný voči spotrebiteľovi za akékoľvek nedodanie digitálneho obsahu alebo digitálnej služby alebo za nesúlad spôsobený konaním alebo opomenutím osoby v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií, obchodník má právo uplatniť nárok na nápravu voči zodpovednej osobe alebo osobám v reťazci obchodných transakcií. Osoba, voči ktorej sa obchodník môže domáhať nápravných opatrení, ako aj príslušné opatrenia a podmienky výkonu, sa určia vo vnútroštátnom práve.

Článok 21
Presadzovanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby existovali primerané a účinné prostriedky na zabezpečenie súladu s touto smernicou.
2. Prostriedky uvedené v odseku 1 musia obsahovať ustanovenia, ktoré umožnia jednému alebo viacerým z nasledujúcich orgánov určených podľa vnútroštátneho práva podať návrh na začatie konania pred súdmi alebo príslušnými správnymi orgánmi s cieľom zabezpečiť uplatnenie vnútroštátnych predpisov na transpozíciu tejto smernice:
 - a) orgány verejnej moci alebo ich zástupcovia;
 - b) spotrebiteľské organizácie, ktoré majú legitímny záujem na ochrane spotrebiteľov;
 - c) profesijné organizácie, ktoré majú legitímny záujem na konaní;
 - d) neziskové subjekty, organizácie alebo združenia pôsobiace v oblasti ochrany práv a slobôd dotknutých osôb v zmysle článku 80 nariadenia (EÚ) 2016/679.

Článok 22
Závazný charakter

1. Pokiaľ sa v tejto smernici neustanovuje inak, pre spotrebiteľa nie sú záväzné žiadne zmluvné podmienky, ktoré na úkor spotrebiteľa vylučujú uplatňovanie vnútroštátnych opatrení, ktorými sa transponuje táto smernica, ktoré sa od nich odchyľujú alebo menia ich účinky predtým, než spotrebiteľ informuje obchodníka o tom, že sa dodanie neuskutočnilo alebo že dodanie nie je v súlade, alebo predtým, ako obchodník spotrebiteľa informuje o zmene digitálneho obsahu alebo digitálnej služby podľa článku 19.
2. Táto smernica nebráni obchodníkovi, aby spotrebiteľovi ponúkal zmluvné podmienky, ktoré presahujú rámec ochrany ustanovenej v tejto smernici.

Článok 23
Zmeny nariadenia (EÚ) 2017/2394 a smernice 2009/22/ES

1. V prílohe k nariadeniu (EÚ) 2017/2394 sa dopĺňa tento bod:

„28. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/... z ... o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb (Ú. v. EÚ ..., s. ...)“⁺.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu sériové číslo, dátum a odkaz na uverejnenie tejto smernice v úradnom vestníku.

2. V prílohe I k smernici 2009/22/ES sa dopĺňa tento bod:

„17. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/... z ... o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu a digitálnych služieb (Ú. v. EÚ ..., s. ...)“⁺.

Článok 24

Transpozícia

1. Členské štáty prijímú a uverejnia pred ... [prvý deň mesiaca zodpovedajúceho mesiacu po dvoch rokoch od nadobudnutia účinnosti tejto smernice] ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Tieto ustanovenia uplatňujú od ... [prvý deň mesiaca zodpovedajúceho mesiacu po dvoch rokoch a šiestich mesiacoch od nadobudnutia účinnosti tejto smernice].

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

Členské štáty oznámia Komisii znenie opatrení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu sériové číslo, dátum a odkaz na uverejnenie tejto smernice v úradnom vestníku.

- 2 Ustanovenia tejto smernice sa uplatňujú na dodanie digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb, ktoré nastane od ... [prvý deň mesiaca zodpovedajúceho mesiacu po dvoch rokoch a šiestich mesiacoch od nadobudnutia účinnosti tejto smernice] s výnimkou článkov 19 a 20 tejto smernice, ktoré sa uplatňujú len na zmluvy, ktoré sa uzavreli od uvedeného dátumu.

Článok 25

Preskúmanie

Komisia najneskôr do ... [päť rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice] preskúma uplatňovanie tejto smernice a predloží správu Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru. V správe sa okrem iného preskúmajú dôvody na harmonizáciu pravidiel uplatniteľných na zmluvy na dodávanie digitálneho obsahu alebo digitálnych služieb za iné protiplnenie, než na ktoré sa vzťahuje táto smernica, a to aj pokiaľ ide o dodávky za reklamu.

Článok 26
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 27
Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Európsky parlament
predseda

Za Radu
predseda